EMPERYALİZME VE OLİGARŞİYE KARŞI

DEVRİMCİ GENÇLİK

Sayı: 17 / 7 MART 1977 : KURUŞ

ODTÜ'nün ve Tüm Okulların Faşistleştirilmesine Karşı DİRENELİM!

Cam Linyit İşletmeleri işçileri, gönderdikleri mektuplarında, mektubun aynen yayınlanmasını istiyorlar. Biz de, anlatılan olayı kısaca özetleyip mektubunda fotokopisini yayınlıyoruz.

Cam Linyit Limited Şirketinin çalıştırdığı maden ocağında mühendis yoktur. Bu yüzden madendeki işler doğru bir şekilde organize edilmemektedir. İhmal yüzünden iki ay önce bütün işçilerin çok sevdiği ustabaşı Ali Aydemir, iş kazasında ölmüştür. Her haliyle ... a bir patron sendikası vazifesini yerine getiren sendikaya baş vurulduğunda ise, işten atılma durumuyla karşı karşıya kalınmaktadır.

Maden de sağlık tedbirleri yetersizdir. Yılda işçiye iki kat elbise ve çizme verilmesi gerekirken birer çift verilmektedir. Maden ocağında bütün gün ter döken işçiler işten sonra açık arabayla dağıtılmaktadır. Bu durum da sık sık işçilerin hasta olmasını beraberinde getirmektedir. Ve ani hastalık durumlarında ise hemen müdahale edilebilecek bir ortam yoktur. işçiler kelimenin tam anlamıyla köle muamelesi altında sömürülmektedirler.

CAM Linyit ... İşçilerin sesi

...

durum var bu durum da çok terliyoruz

dışari çıkdığımız zaman da Hasta

oluyoruz çünki arabamız açık her

madenin otobüsü var bizim yok

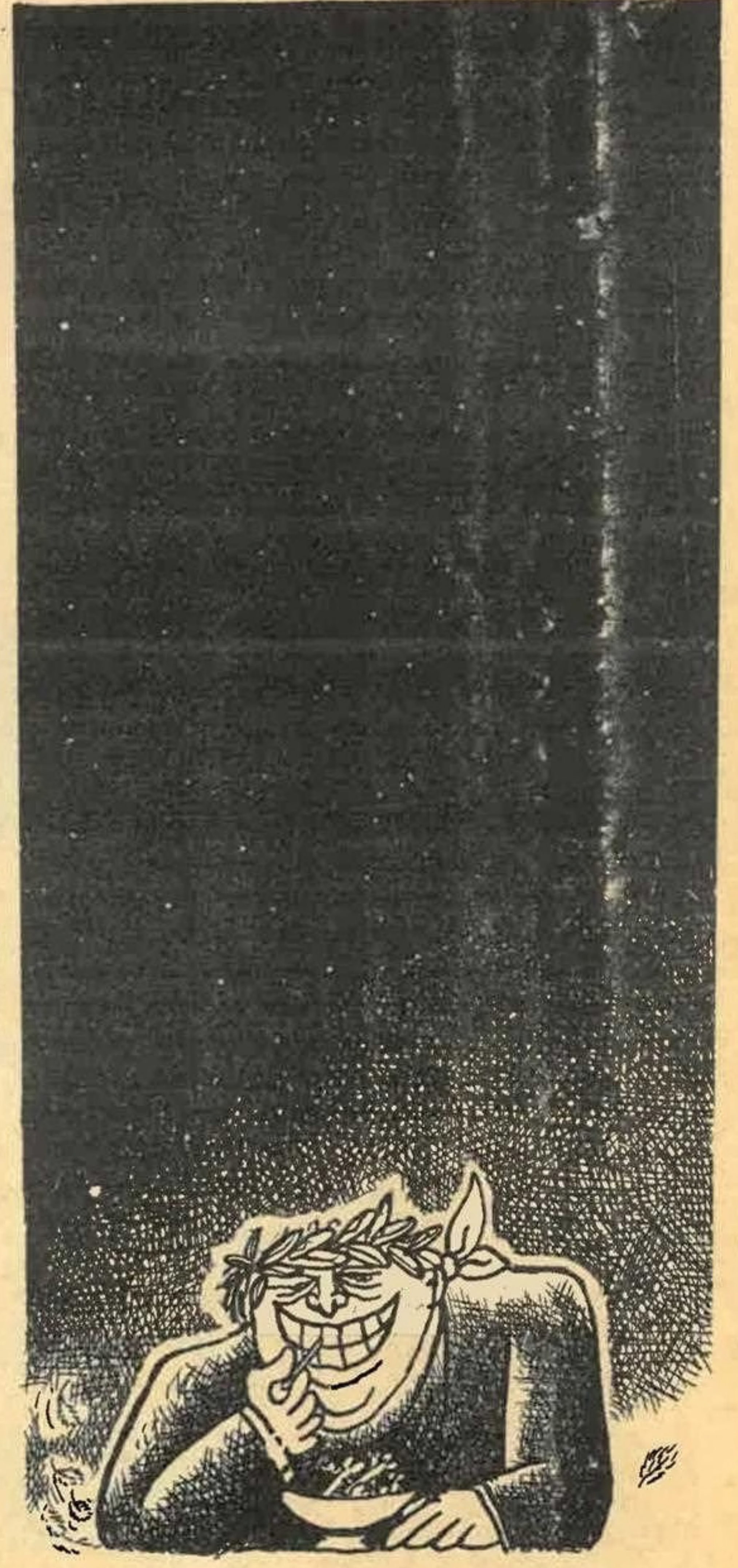
Devrimci gençlik yazı işleri müdürlüğüne

Derginizin 16 sayı 9uncu sahifesindeki Ulukışla'da faşist-polis işbirliği başlıklı yazıdaki gar müdürü olarak yazılan Gar müdür muavini Tevfik olacaktır. Her iki tarafında elebaşılarını Cezalandırmak cümlesini avukattan önce birkonuşmacı kullanmış Avukat ise kendisinden önce konuşulanlara katılmak gerekir şeklinde konuşmuştur. Olayların okul müdürü tarafından çıkarıldığını söylemiştir.

U.K.D.
Ulukışla Kültür Derneği
(G.D.F. Üyesi)

Sosyalizme Barışçıl Yoldan Geçit...!

EMPERYALİZME VE OLİGARŞİYE KARŞI
DEVRİMCİ GENÇLİK
15 günde bir çıkar — SİYASİ GAZETE

ABONE KOŞULLARI:
YURTİÇİ : Yıllık 50.- TL. / 6 aylık 30.- TL.
YURTDIŞI: Yıllık 75.- TL. / 6 aylık 45.- TL.
Abone olmak için FARUK YÜKSEL adına PTT'ye başvurarak POSTA ÇEKİ NO: 96601'e para yatırılması yeterlidir.

Sahibi ve Sorumlu Müdür: FARUK YÜKSEL
Yazışma Adresi: P.K. 207 Kızılay / ANKARA
BASKI: EM-AŞ Veb Ofset Tesisleri
EGE BÖLGESİ DAĞITIMI:
Hasan ÜRESİN - Kestelli Cad.
Harputlu İşhanı P / 20 — İZMİR

SOL İÇİNDEKİ "ÇATIŞMALAR" ve DÜŞÜNDÜRDÜKLERİ

DEVRİMCİLERİN İTİBARINI ANCAK KENDİLERİ ZEDELEYEBİLİR

Azgın faşist saldırıların alabildiğine yoğunlaştığı şu günlerde, **"Sol hareket"** dostun düşmanın hayretle gözlediği gelişmelere **"sahne"** olmaktadır. Bu sahnede meydana gelen olaylar düşmanın **(faşistlerin)** alkışlarına, dostun **(halkın)** üzüntüsüne yol açan olaylardır. Sanırız ki, böyle bir ortamda bile herkesin üzerinde müttefik olacağı tek nokta, solcuların **faşizme karşı mücadele edeceğine** birbirlerine girmesinin yalnızca faşistlerin işine yarayacağıdır... Devrimcileri halk yığınlarından tecrit etmek için elinden geleni ardına koymayan egemen sınıflar, sol içinde kendilerine gönüllü yardımcılar bulmuşlardır. Devrimciler, halk yığınları indinde, kendileri zedelemediği sürece kimsenin zedeleyemeyeceği bir itibara sahiptir. Ve gerçekten son olaylar da devrimcilerin itibarını ancak kendilerinin zedeleyebileceğini göstermiştir.

Ankara'da son TÖB-DER mitinginde zirvesine ulaşan ve çeşitli yayın organlarında devam eden **"sol içindeki çatışma"** bu bakımdan ibretle değerlendirilmeli, devrimci bir müdahale ile ele alınmalıdır.

"Çatışma"nın tarafları, revizyonist çizginin iki kategorisidir. Ve her iki revizyonist grup birbirlerini saldırgan olarak göstermenin yarışı içindedir. Bunun için karşılıklı olarak **biri birinden** adi, biri diğerinden aşağı kalmaz kuyruklu yalanlar uydurulmaktadır. Kaçınılmaz bir acizlik içerisinde, saldırgan olanın polisle işbirliği yaptığını, polis tarafından desteklendiğini kanıtlama çabasındadırlar.

ÇKP yanlısı revizyonistlerin yalan yaygarası şu histerik cığlıklardan meydana geliyor:

"-Polis, miting alanına giren devrimcilerin üzerini arıyordu... O sırada oradan geçmekte olan bir grup revizyonist de üzerini aramak isteyince, bir revizyonist polise şöyle dedi: "-Hani hiç bir şey almayacaktınız?..." Polis onun uyarısını dikkate alarak revizyonistleri bıraktı ve devrimcileri aramaya devam etti" "Sosyal faşistler... kürsüden 'gün Maocuları ezme günüdür', 'güvenlik kuvvetleriyle birlikte olduğumuz sürece aşamayacağımız engel yoktur' diyerek saldırgan olanların, polisle işbirliği yapanların kendileri olduğunu açıkça ilân ettiler"

Evet, aynı yalan yaygarası, aynı histerik çığlıklar, bu kez de SBKP yanlısı revizyonistlerin dilinde ve kalemindedir!

"Polisin, Maocuların saldırıları sırasında sessiz, Maocuların püskürtülmesi sırasında ise olaya müdahale eder tarzda hareket ettiği gözden kaçmadı. Nitekim polis, mitinge katılan kalabalıkla Maocuların arasında oluşturduğu duvarı kaldırıyor, onların tekrar silahlı saldırısına zemin hazırlıyordu... Maocu komandoların saldırısının kesin biçimde püskürtülmesine yakın da, polis, 'devlete yardımcı güçlerin' ikiz kardeşlerinin boşalttığı alanı kaplıyordu." "Maocu bozkurtlar, Niğde Yurdundaki faşistlerle omuz omuza onlarla birlikte silahlı saldırıya geçtiler."

Yeter Artık!...

Gerçekten de her iki revizyonist grubun kendilerini "haklı" gösterebilmeleri için olup bitenleri böyle **"açıklamaları"** gerekirdi. (Bu hastalık hepsinin eski huyudur. Örneğin PDA'cıların bir avuç taraftarla katıldıkları mitingleri kendilerine "mal etmekleri" ile TKP'lilerin DGM'nin Meclis'ten çıkmasını engellemek için taraftarlarının Meclis'i kuşattığını ve "saylavların" korkudan Meclis'e gelemediklerini söylemeleri, hepsi aynı "hikaye"dir. Nev-i **revizyonistlere** münhasır bir anlatım biçimidir böylesi...) Gerçekler karşısında kör olmayanları "inandırabilmek" için, kendileri dışında herkesi "aptal" yerine koymaktan başka çareleri yoktur. Ve ancak haklı zemine sahip olmayanlar, haklılıkları konusunda kendilerini dahi ikna etmiş olmayanlar işte böylesi apaçık, aptalca ve acınası "açıklama"lara başvurabilir.

İşin aslı ise kısaca şöyleydi:

Polis belki de ilk kez "tarafsız"(!) kalmış, zevk ve huşu içinde olup biteni seyretmiş ve hatta teşvik etmiştir. Çünkü, bu seferlik resmi polislere "ihtiyaç" yoktur. Ajan provokatörler ve bu işi gönüllü yüklenenler, ziyadesiyle yerine getirmiştir onun görevlerini!

REVİZYONİSTLER SINIF MÜCADELESİNDE PUSULASINI ŞAŞIRANLARDIR

"Peki ama, niye?"

Bütün bu olup bitenler karşısında sıradan bir yurtseverin kafasında bundan başka soru oluşamaz. Bunun cevabı ise, her iki revizyonist saflaşmanın uluslararası konumunda ve sınıfsal muhtevasında saklıdır.

ÇKP ve SBKP revizyonistleri arasında gerek ideolojik, gerek siyasi plânda gelişen çatışma, görüldüğü gibi, ülkemizde de ideolojik plândan siyasi plâna sıçramaya başlamıştır. Her iki taraf da, bu çatışmanın devrimle karşı-devrim arasında meydana geldiğini savunmaktadır.

Bütün toplumsal mücadelelerin sınıflar mücadelesinden kaynaklandığı bilinen bir gerçektir. Sınıflar mücadelesinin canlılığını toplumsal olayların gelişiminin herhangi bir kesitinde şu ya da bu şekilde izlemek mümkündür. Bu bakımdan söz konusu çatışmanın da asıl kaynağının sınıflar mücadelesi olduğu bir gerçektir.

Ancak, sınıflar mücadelesinin, bütün karmaşıklığına rağmen, **son çözümlemede** ezen sınıflarla ezilenler arasında olması, bütün çatışmaları bu platformda ele almayı ve bu platformun kurallarını uygulamayı gerektiremez. Besbelli ki, böylesi sınıflar mücadelesinde, tıpkı "bir ordunun belirlenmiş bir noktadan mevziye girerek 'biz sosyalizmden yanayız' ve başka bir ordunun da bir başka noktada saf tutarak 'biz emperyalizmden yanayız' diyeceğini ve o zaman toplumsal devrimin olacağını sanmak olur"(Lenin) Bununla birlikte ezilen sınıflar yanında saf tutanlar arasında egemen sınıfların görevli (sübjektif) ya da gönüllü (objektif) uzantılarının mevcudiyeti karşısında tavır ne olmalıdır sorusu yine de can alıcı bir sorudur.

Her şeyden önce, söz konusu karmaşa görülmeli ve ortaya çıkan çelişmelerin sınıfsal niteliğine tekabül eden çözümlere başvurulmalıdır. Örneğin faşizme şu ya da bu şekilde karşı olanların, bu karşı olma bütünlüğü içinde birbirlerine "karşı" olmaları **da** mümkündür, hatta kaçınılmazdır. Ama **asıl** hedef faşizm ise, sınıf mücadelesi en yoğun bir biçimde bu hedefe yönelmelidir. İşte tam da bu noktada, ülkemizde faşizme karşı olanlar, olması gerekenler, bu gerçeklik karşısındaki tutarsız konumlarını "açıklayan" siyasi çözümleri yeğlemektedirler; asıl hedef (faşizm) yerine "sosyal faşizm" ve "Maocu bozkurtlar" gibi karşıtlıklar **yaratarak** durumu "izah" etmektedirler. Tam da faşistlerin **istediği gibi! Faşizmin siyasi cinayetleri, işkenceleri üzerine faşistlerin kendilerinin atmak istedikleri örtüyü "oligarşinin sol içindeki uzantısı" revizyonistler düşman safların hizmetine sunmaktadır.** Gerçekten de yaptıkları "işlerin" sonuçları objektif olarak oligarşinin ekmeğine yağ sürdüğü müddetçe, revizyonistlere **"oligarşinin sol içindeki uzantısı" sıfatından başka bir şey yakışmaz.**

Öyleyse, faşizme karşı mücadelenin esenliği açısından, oligarşinin faşist saldırılarının artmasına paralel olarak onun ve soldaki uzantılarının hedef şaşırtıcı yaygaralarını açığa çıkarmak gerekir.

AL BİRİNİ VUR ÖTEKİNE!...

Oligarşinin bu konudaki tutumunu tartışmaya bile gerek yok. O yalnızca sınıfsal fonksiyonunu yerine getirmektedir, o kadar.

Halbuki, onun sol içindeki uzantıları olan revizyonistlerin tutumunu, sınıfsal içeriğini kestirme bir yoldan ("onların hepsi son çözümlemede karşı devrimcidir") tartışmak, hatalıdır. Sınıf mücadelesi keskinleştikçe, tüm revizyonist pasifistler, mücadeleden sıvışmanın yollarını arayacaklardır ve şimdiden aramaktadırlar. Mücadele alanındaki çaresizliklerini "sosyal faşist-Maocu bozkurt" türünden **günah tekeleri** yaratarak ideolojik (subjektif) mazeretlerle, gizlemeleri kaçınılmazdır.

Kuşkusuz, revizyonistlerin sınıflar mücadelesindeki konumlarının tutarsızlığı, kaypaklığı yanısıra, bu tür sakat gelişmelerin temelinde onların sol hareket içindeki ayrılıkları yanlış ve anti Marksist değerlendirmeleri de bulunmaktadır.

ÇKP yanlısı revizyonistler bir taraftan var olan somut koşullarda asıl tehlike olarak "sosyal emperyalizmi ve sosyal faşizmi" görüyorlar. Nedense, öte yandan bu "sosyal faşistler" ile aynı platformda yer almak **zorunda** kalıyorlar. Bunun nedeni, sınıf mücadelesinden kaynaklanan anti - faşist saflaşmada olmak gerekir. Bu bakımdan hiç olmazsa şimdilik, ÇKP yanlısı revizyonistlerin daha az tehlikeli saydıkları gerçek faşistlerin mitinglerine katılabilmeleri bir yana, kendi canlarını korumak için onlara karşı, anti-faşist herkesle ve bu arada "sosyal faşist" dedikleriyle birlikte de mücadele vermek zorundadırlar. Yani ülkemizde hem "Maocu Bozkurtlar" hem de "Sosyal Faşistler", kaderin garip bir tecellisi (!) olarak anti faşist mücadelenin birer parçalarıdır(ama "kopmaz" parçaları değil!) ve ne derlerse desinler, aynı hedefe karşı, aynı platform üzerindedirler.

Evet, bu revizyonistlerdeki temel mantıksal yanılgının benzeri, SBKP yanlısı revizyonistler için de, sözkonusudur. Onlar da, Türkiye'de günümüz koşullarında sürdürülen anti-faşist mücadelenin nesnel muhtevası gereği, "Maocu" dedikleriyle aynı platform üzerinde yer almalarına rağmen -ki bu yer alış belirlenen asıl düşmana **"göre"**dir, faşistlere yönelmesi gereken mücadele biçimlerini bunlara karşı uygulama sevdasındadırlar...

REVİZYONİZM, FAŞİZM İLE ÖZDEŞ TUTULAMAZ!...

Her iki saflaşmanın da kavrayamadığı şey, kendi iradelerinin dışında ve en önemlisi niyetlerinin dışında **var olandır.** Bu ise faşizmin tüm halk kesimlerine ve bu arada (pek) ayırım gözetmeksizin kendilerine de yönelttiği kanlı saldırılar karşısında mevcut olan "anti-faşist saflaşma"dır. Bundan dolayı bu saflaşma içinde, izafi olarak her grubun kendi dışındaki revizyonist-oportünist görmesi, kesinlikle, revizyonizmin karşı devrimcilikle, faşizmle özdeşleşmesine yol açmaz.

Yeri gelmişken, oportünizmin ve revizyonizmin belli koşullarda karşı devrimin safına geçtiği durumlar üzerinde duralım.

Bunun anlaşılabilmesi için Lenin'in deyişiyle, "bireyleri veya grupları değil, fakat toplumsal eğilimlerin muhtevasının bir **sınıf** analizini ve bunların esas ve ana ilkelerinin bir ideolojik ve siyasi incelemesini" kendimize temel almalıyız.

Örneğin, sosyal faşizm nerede ortaya çıkar? Nasıl büyür ve olgunlaşır? Onu önemli ve güçlü yapan nedir? Türkiye'de **ajitasyo**nun daha doğrusu küfürnamelerin dışında bu sorulara Marksist-Leninist cevap bulamayanlar da, şu işe bakın ki, en çok "sosyal faşizm" çığırtkanlığı yapanlardır. Dimitrov'un faşizm tahlillerinin başına "sosyal" kelimesi getirme zahmetiyle(!) yetinip, halletmişlerdir bu meseleyi. Aslında bu sorulara cevap veremeyenler, sadece kendi eylemlerine uygun bir sosyal faşizm umacısı ("teorisi") yaratmışlardır. Eğer sosyal faşizm diye bir

Devamı 11. Sayfa

ÜLKÜ OCAKLARI KAPATILMALIDIR!

"Faşizmin baskı, terör ve sömürüye dayalı gerçek niteliğini sergileyerek onun bir parçasını oluşturan Ülkü Ocaklarına karşı mücadele için zaman kaybedilmemelidir."

Geçtiğimiz günlerde faşist zorbaların devrimci gençliğe yönelttiği saldırılar, alabildiğine yoğunlaştı. Hergün bir genç, faşist beslemeler tarafından hunharca katledilmekte, arkalarında gözüyaşlı analarını sonsuz acılar içinde bırakıp gitmektedir. Bu siyasi cinayetlerin tertipleyicisi oligarşinin azgın köpeklerinin örgütlendiği cinayet şebekesi Ülkü Ocaklarının kapatılması için Ankara Kadınlar Derneği (AKD) kampanya açmıstır. Kampanyayı aralarında DGDF (Devrimci-Gençlik)'de olmak üzere bir çok demokratik kuruluş desteklemektedir.

AKD, açtığı kampanyayı kamu oyuna duyurmak üzere Mimarlar Odası toplantı salonunda 20 şubat 1977 günü saat 10.00'da bir basın toplantısı düzenledi. Ankara Kadınlar Derneği Başkanı Nihal Erdem'in bu toplantıda sunduğu konuşmanın tam metnini yayınlıyoruz.

o o o

Değerli Konuklar, Sayın Basın mensupları

Basın yoluyla kamuoyuna aktarmak istediğimiz önemli sorunumuz, Ülkü Ocaklarının kapatılmasıdır. Ankara Kadınlar Derneği olarak konu ile ilgili bu kampanyayı açıyoruz.

Ancak kampanyamızın gerekçesini sunmadan önce, şimdi yanımızda bulunan, oğulları kızları ve yakınları öldürülen anaları sizlere tanıtmak istiyoruz. Bilindiği üzre, geçtiğimiz yakın dönem içinde "faili meçhul" siyasi cinayetler işlenmiş kan akıtılmış, kurbanlar verilmiştir. Ve bu halen hızlanan tempo içinde devam etmektedir. Üstelik siyasi cinayetlerin son bulacağına dair herhangi bir emare de yoktur. Hemen belirtelim ki, ülkemizdeki siyasi kölelik koşullarında, siyasi cinayetlerin sona ermesi, örneğin bir Ülkü Ocaklarının kapatılması ile mümkün değildir. Ancak biz bu talebi faşizmin asıl olarak devrimle y o k e d i l e c eği ülkemizde demokratik bir talep olarak öne sürüyoruz. Yani, cinayetler, asıl caniler şebekesi olan oligarşi bertaraf edilmeden son bulamaz.

EVLAT ACISINA SON VERİLMELİDİR!

Bilinir ki, evlat acısı en dayanılmazdır. Körpe gençlere sıkılan kurşunlar ve akıtılan kanlar sadece öldürülenlerin ölümleriyle bitmiyor. Ardında sürekli yaşlı gözleri bırakıyor. Ve öldürülme tehditlerinin yarattığı korkulu ağır baskıları tortuluyor.

Evlat acısını sürekli bir yaşam haline dönüştürmek kimsenin hakkı değildir. Ve anaların evlat acısını yaşaması bu ortamda artık kader de değildir.

Biz Ankara Kadınlar Derneği olarak geçen yıl "EVLAT ACISINA SON" mitingi ile bu gidişata son verilmesini istedik. Ve konuyu yaygınlaştırmayı düşündük. Çağrı hemen kitleleri sardı ve yaygınlık kazandı. Fakat evlat acısı bitmedi.

Faşist caniler devletin kolluk kuvvetlerini de yanlarına alarak cinayetler fırtınasını genişlettiler. Artık sorun ülke çapında, dünya çapında bir sorundur. Bütün anaların, bütün halkın sorunudur. Devrimci mücadelenin, işçi sınıfı ve köylülüğün acil sorunudur.

ÜLKÜ OCAKLARININ KAPATILMASI ZORUNLUDUR

Kamuoyuna, TRT ve diğer sermaye yanlısı basın tarafından "faili meçhul" diye isimlendirilerek sunulan siyasi cinayetler gerçekte **"faili belli"** cinayetlerdir. Olaylar herkesin ve tarihin önünde cereyan etmektedir. Pusu kurularak kalabalığın üstüne açıktan açığa kurşun sıkılarak, grevler, direnişlere yürüyüşlere saldırılar düzenleyerek işlenen cinayetler "faili meçhul" olamaz. Buna böyle bir isim takarak meselenin üstünü örtenler cinayetler furyasının devamını isteyenlerdir.

İşlenen cinayetlerin büyük bir kısmının ardında herkesin bildiği, gördüğü gibi Ülkü Ocaklarının "komando" namındaki faşist militanları vardır. Ülkü Ocakları bir dernek örgütlenmesinin masumluğu içinde, "yasaların ve usullerin" kapsamı içinde kendini saklamaktadır. Canilerin, işçi sınıfı ve halk düşmanlarının kaynaklandıkları, beslendikleri, cinayet tertiplerine girdikleri birer eşkiya depoları olmuşlardır.

Ülkü Ocakları halktan haraç toplayan, haraçla yaşayan ve yerli-yabancı sermayedarların soygunlarını disipline etmek için silahlanmış siyasi iktidardan destekli kuruluşlardır. Ülkü Ocaklarının yasalara, usullere uymak diye, insan hayatı ve özgürlüklerine saygı göstermek diye bir düşünceleri yoktur.

Faşizmin maşası olan Ülkü Ocakları, tüm demokratik kitle örgütlerini ve genelinde de emekçi halkımızı hedef almaktadır. Faşizmin baskı, terör ve sömürüye dayalı gerçek niteliği olan yönetim metodlarını sergilemek ve onun bir parçasını oluşturan Ülkü Ocaklarına karşı mücadele etmek için zaman kaybedilmemelidir.

İşte bu nedenle biz Ankara Kadınlar Derneği olarak Ülkü Ocaklarının kapatılmasını istiyoruz. Ve bu yüzden kampanyamızı açıyoruz. Kampanyanın adı: CAN DÜŞMANIMIZ FAŞİZME, ONUN MAŞASI ÜLKÜ OCAKLARINA KARŞI OMUZ OMUZA'dır.

Ülkü Ocaklarının kapatılması kampanyamız sadece Ankara, İstanbul ve İzmir gibi büyük şehirleri içine almıyor. Aynı zamanda bütün yurt çapında kampanyamızı gündeme getirilmiştir.

Kampanyanın yürütülmesi sırasında konulacak eylemler sırasıyla:

1. Ülkü Ocaklarını ve faşizmin niteliğini açıklayarak Ülkü Ocaklarının kapatılmasını talep eden imza metni hazırlayarak tüm demokratik kuruluşlar aracılığıyla iş yerlerinde, okullarda, hastahanelerde, gecekondu semtlerinde imza toplamak,
2. İmza toplanması sürdürülürken afiş, bildiri, pullama ve basına açıklamayla geniş duyuru yapmak,
3. Kitlelerde faşizme karşı mücadele anlayışının yaygınlaştırılması için gecekondu semtlerinde faşizmin ve onun maşası Ülkü Ocaklarının niteliğini açıklayan kısa, ajitasyon yönü ağır basan toplantılar yapmak,
4. Toplanılan imzaları, kadınlardan oluşan baskı grupları aracılığıyla Cumhurbaşkanına ve CHP'ye iletmek,
5. Yapılan çalışmaların sonucunda, kadınların en geniş biçimde katılacağı miting ve yürüyüş düzenlemek,

Ülkü Ocaklarının kapatılması önce işçi sınıfı ve emekçi halkın sorunudur, bu sebeple devrimci işçi örgütlerini, sendikalarını, devrimci demokratik kitle örgütlerini, baroları, meslek odalarını, devrimci gençliği, devrimci kadınları, anaları, köylü örgütlerini mücadeleye ve birliğe çağırıyoruz. Evlat acısını bağrında taşıyıp "Oğullarımız öleceği yerde biz ölelim" diyen anaları çağırıyoruz. Insan yüreği taşıyan herkesi, her örgütü çağırıyoruz.

Bilinçli ve örgütlü birliğimizin başarıya ulaşacağı açıktır.

Zafer insanlığın olacaktır.

ANKARA KADINLAR DERNEĞİ

ORDU'DA FAŞİST, POLİS VE İDARE İŞBİRLİĞİ

Bütün yurtta, eğitim kurumlarının faşistleştirilmesi doğrultusunda, faşist komando polis, idare, işbirliğiyle yoğunlaştırılan baskılar, Ordu da bütün uygulamalarıyla, gözler önünde gerçekleştirilmektedir.

15-20 kişi dışında, devrimcilerin çoğunlukta olduğu, bu sene açılan Yüksek Teknik Okulu'nda, saldırılar, Erzurum ve Giresun'dan getirilen faşist beslemeler tarafından tezgahlanıyor.

Kısa bir süre önce, okula saldıran faşistlere devrimciler ve halk gereken cevabı vermiş, olay yerine gelen polisler ise, dışardan gelen saldırganları değil, devrimcilerden 32 kişiyi gözaltına almışlardır. Bunun üzerine; olayı protesto etmek için, devrimci öğrenciler okulu işgal ettiler. Polisi okula sokmadılar. Daha sonra şehir içinde sessiz yürüyüş tertiplediler. Güya asayişi sağlamak için tekrar sahneye çıkan polis 10 öğrenciyi kanunsuz olarak gözaltına aldı, hapishaneye yolladı. Gerekçesiz olarak hapishanede bulunan devrimcilerin salıverilmesi için okulda bir günlük uyarı boykotu kondu. Ertesi gün ise, hapishaneye, tutuklu devrimcileri ziyaret için toplu halde gidilince, bu sefer de, savcı işe karıştı ve görüşme yasağı koydu.

Baskı grupları ellerinde bulunan olanaklarla, sürdürülen mücadeleyi durduramayınca, bu sefer de devreye valiyi soktular. Vali de elinden gelen bütün uygulamaları kullanmak maharetini göstermekte gecikmedi. Önce, kısa adı OKD-DER olan Ordu Kültür ve Dayanışma Derneği açılmasının ertesinde hemen kapandı, bizzat kendi elleriyle M.T.T.B.'ni kurdurdu. Ordu Lisesi'nden iki devrimci atıldı. Silahla yakalanan faşist Hüseyin Ömür hemen serbest bıraktırıldı.

Oligarşi elinde bulunan tüm baskı öğeleriyle ne kadar saldırırsa saldırsın, Ordu'daki devrimci mücadeleyi durduracaklarını sanıyorlarsa yanılıyorlar, mücadelemiz daha azimli ve yükselerek devam edecektir.

FAŞİST VALİ İSTİFA!
KAHROLSUN OLİGARŞİK DİKTALAR!
KURTULUŞA KADAR SAVAŞ!

Ordu'lu Bir Grup Devrimci

UŞAK'TA TERÖR

Ülkemizde, hakim sınıfların içine düştüğü ekonomik, siyasi bunalımlar derinleştikçe, zorunlu olarak bu buhranların yükünü hafifletmek için hayatın her alanında faşist saldırıların gündeme gelmesini, faşist yönetim metodlarının daha fazla uygulamasını getirir.

Bunun bir örneği de Uşak'ta sürdürülen saldırıların, gerek Eğitim Enstitüsünde, gerek ise Uşak'taki tüm okullarda yoğunlaşması olarak gözlemlenebilir. Öyle ki, Eğitim Enstitüsünde okul idaresi, faşist komando, polis üçgeninin gün geçtikçe daralması ve daralan bu üçgenin sınırları içerisinde tüm ilerici-yurtsever-devrimcileri tecrid etme, halktan koparma çabası, halkın bir parçası olan bu gençlerin okullarda, sokaklarda dövülmesi şeklinde olağan bir hal almaya başlamıştır. Tüm eğitim enstitülerinde olduğu gibi, Uşak Eğitim Enstitüsünde de okula özel olarak yerleştirilen oligarşinin ağzı salyalı faşist köpekleri, güvenlik kuvvetlerini de yanlarına alarak devrimci öğrenciler üzerine saldırmaktadırlar. Daha da ileri giderek okula almamaktadırlar. Ama, kısa zamanda faşistlerin oyunları bozuldu. **"OKULLARI BİR AVUÇ FAŞİSTE TERKETMEYECEĞİZ"** diyen devrimciler, faşistlerin anladığı dilden gereken dersi verdiler. Bunun üzerine okul, polis ve jandarma karakolu haline geldi.

Aynı şekilde **"YAYKUR'DA BİR AVUÇ FAŞİSTE YER YOK"** diyerek, kararlı bir mücadele sürdüren devrimci gençler, faşistleri okuldan tecrit ettiler. Ardından faşistler okula sürekli bir şekilde kanlı saldırılar düzenlediler, ama yine devrimcilerden gereken cevabı aldılar. Bunun yanında okulda bulunan bir avuç revizyonist, gazete satmaktan başka bir iş yapmadan faşistlere karşı mücadelede yerlerini(!) aldılar. Hem de **"provakasyona"** gelmeden! Diğer yandan, mitinglerde **'kahramanlık'** yapıp, okullardaki mücadelede **"arazi"** olan oportünist baylar ise, İGD revizyonistlerinden hiç de aşağı kalır yanı kalmaksızın **"provakasyona gelmeyelim"** çığlıkları atarak okulda sürdürülen mücadeleye darbe üstüne darbe indirmektedirler.

Tüm bunların yanında, faşist vali, DGDF üyesi olan **YAYKUR-DER'i** kapattı. Şehirde polis devrimci avına başladı. Önüne geleni karakola götürüp, dövmektedirler.

Uşak'ta sürdürülen faşist baskı terör Devrimci Gençliğin kararlı mücadelesini durduramayacaktır. Faşizme karşı Devrimci Gençlik işçi sınıfının ve emekçi halkın yanında aktif bir şekilde yerini alacaktır.

UŞAKLI DEVRİMCİLER

ODTÜ'NÜN FAŞİSTLEŞTİRİLMESİNE KARŞI ÇIKALIM!..

ODTÜ öğrencileri devrimci görüşün önderliğinde mücadelelerini sürdürüyorlar...

ORTA DOĞU TEKNİK ÜNİVERSİTESİ, oligarşinin geri tepen silahı olarak bilinir. Türkiye'nin 1950'lerden sonra emperyalizmin bir yeni-sömürgesi haline dönüşmesi sürecinde kurulmuştu ODTÜ. Ve elbette bu süreçte, emperyalist tahakkümün taze kanı olarak tasarlanmıştı. Ne var ki geçmişiyle ve şimdisiyle ODTÜ'nün devrimci yurtsever kitlesi bu tasarının gerçekleşmesini geniş ölçüde engelledi. Oligarşinin "komünizme karşı bir paratanör" diye kurduğu ODTÜ, kararlı bir devrimci mücadele sonucu kazanılmış bir demokratik mevzi haline geldi.

ODTÜ'de kazanılmış demokratik hakların Türkiye düzeyindeki faşist uygulamalar yanında göze çarpan bir görünümü vardır. Özel'deki bu aykırılıklar Genel tarafından dışlanmalıydı. Ve gelişmeler hep bu doğrultuda oldu.

Biliriz ki, "bütün", ancak "parça"ların içinde ve onlar sayesinde vardır. Her parça şu ya da bu şekilde bütünü yansıtır. Ve bu bütün içinde her parça birbirine bir çok yönden bağlıdır. Bu bakımdan, onun ODTÜ parçasıyla bağıntısını; ODTÜ'nün oligarşi tarafından faşistleştirme politikasının boyutlarını görürüz.

Şimdi, bir yanda bütünde meydana gelen değişmelerin bu parçaya yansıdığı, öte yanda parçanın özgüllüğünün bütünü etkilediği bir diyalektik oluşum çarpıcı bir şekilde gündemdedir:

Yaşadığımız şu günlerde oligarşinin iç çatışmaları, sömürüden pay alma ve kendi varlığını devam ettirme kavgaları siyasi mücadelenin belirleyici yönünü oluşturmaktadır. Üstelik, halk yığınlarının kendiliğinden direnişi, ekonomik demokratik düzeydeki talepleri dahi hakim sınıfları daha bir güç duruma sokmaktadır. İktidar alternatifi bir halk hareketi olmadığı halde, oligarşi kendi kendine yönetemez duruma düşmekte ve günümüzde tekeller arası çatışma siyasi krizlerin sebebi olmaktadır.

Bu tespitlerimiz MC'nin bugün içinde bulunduğu durumda somut olarak görülebilir. Hakim sınıfların siyasi olarak yönetemez duruma düşmelerinin eşiğinde bulabildikleri bir "hükümet çözümü" olan MC, seçim eğik düzeyine girilmesiyle bağrındaki çelişkileri bütün açıklığıyla ortaya seriyor. Dış politikada ABD emperyalizminin güdümünde Kıbrıs üzerine oynanan oyunlar, katsayı tartışmaları, erken seçim konusundaki görüş farklılıkları, sanayi odalarının ve işverenler konfederasyonunun erken seçimde diretmesi, bütçe görüşmeleri, siyasi cinayetlerin ve işkencelerin alabildiğine artması, tüm halk yığınları ve demokratik güçler üzerinde yoğunlaşan baskılar vb. MC'nin siyasi göstergeleridir diyebiliriz.

İşte bu yüzden ODTÜ üzerinde tezgahlanan oyunları bu bütünlük içinde ele almak doğru olur. Yani bir yanda oligarşi diğer yanda ODTÜ ve onun devrimci kitlesi ayırımı, böylesi kaba bir ayırım saf dilliktir. Ve yalnızca burjuva basınının, politikacılarının göstermek istediklerini görmek olur...

Halbuki, MC'nin iktidarda kalabilmek için uygulaması kaçınılmaz olan faşist yönetim metodları, hayatın bütün alanlarına yöneliktir. Faşizmin, kendisinden başkasına tahammül edememesi; kendi dışında herkese, her kuruluşa saldırması kaçınılmazdır. MC'nin eğitim politikası da bu anlayışın bir ürünüdür. Kendi özgül karekteri gereği, tüm devlet kurumlarını yukardan aşağıya tamamen faşistleştirme politikasının bir parçasıdır bu.

Bu amacını gerçekleştirmek için biri diğerini tamamlayan ikili bir yaklaşıma sahiptir. Yukardan aşağıya devlet kurumlarında ve dolayısıyla okullarda da, kendi faşist idari mekanizmasını pekiştirmektedir. Bu idari mekanizmaya tekabül eden bir ortama da ihtiyaç duyduğu için, Faşistleştirme sürecini bilinen faşist metodlarla (demogoji, baskı, terör, cinayet, yıldırma vb.) aşağıdan yukarıya da hızlandırma çabasındadır. Ülkü ocaklı faşist komandolar ve onların polisle olan açık işbirliği, bu amacın en elverişli araçlarıdır. Komando terörünün polis, jandarma terörü ile tamamlandığı bir faşistleştırme süreci gündemdedir.

ODTÜ'deki gelişmeler de bu ana süreçten farklı olmamıştır. ODTÜ'de idari mekanizma, zaten oligarşinin doğrudan temsilcisi olan Mütevelli Heyeti tarafından saptanmaktadır. Mütevelli Heyetinin marifetiyle ODTÜ'de en gerici bir yönetim oluşturulmaktadır. Ne var ki, faşizm, ODTÜ'de atması gereken ikinci adımda çamura saplanmıştır. ODTÜ kitlesinin faşistleştirilmesi için gereken bütün girişimlerde bulunulmasına rağmen sonuç alamamıştır. Bir avuç faşist katil ODTÜ'den tecrit olmuş; okul dışında duraklara yaptıkları kanlı saldırılar geçersiz olmuştur. Okuldaki jandarma baskısı, "süngüsüz eğitim" sloganı karşısında gerilemiştir. Geçen yıl ki direnişin büyük bir başarıyla sonuçlanmasıyla önemli demokratik mevziler kazanılmıştır. Elbette, bunda devrimci ODTÜ kitlesine doğru devrimci görüşün önderlik etmesinin rolü de vardır. ODTÜ-DER pratiğinden bu yana DEVRİMCİ GENÇLİK'den arkadaşlar kitlenin aktif desteği sayesinde mücadelelerini sürdürmüşlerdir. Ve en son öğrenci temsilciliği seçimlerini tüm revizyonist reformist görüşler karşısında ezici bir çoğunlukla kazanmışlardır.

Burada geçerken CHP'nin ODTÜ hakkında düşündüklerine de değinmeliyiz. CHP yöneticileri, ODTÜ'lülerin faşizme karşı kararlı ve tutarlı direnişlerini, nalıncı keseri misali kendilerine yontma gayretindedirler. Eğer faşizme karşı mücadele platformunda yer alma durumundaysalar bu "demokratik" muhtevalı girişimleri elbette dikkate alınmalıdır. Ama onların girişimi faşizme karşı mücadeleyi pasifize etme noktasına geldiğinde, faşizme karşı teslimiyeti savunduklarında karşılarında yine devrimci ODTÜ kitlesini bulacaklarını bilmelidirler. Çünkü ODTÜ'lüler içinde bulundukları pratiğe salt bir "ODTÜ olayı" diye bakmamaktalar. Onlar bu faşist saldırının fabrikalarda tarlalarda ve okullarda gözlenenin bir benzeri, bunların da bir parçası olduğunun bilincindeler... Bu bütünlük içinde, ODTÜ parçasının diğer parçalardan etkilenmesi ve bütünü etkilemesi kaçınılmazdır.

Burada ODTÜ'deki gelişmelerin ayrıntıları üzerinde durmaya gerek yok sanırız. Kamuoyunun dikkatle izlediği, halkın coşkun desteğinin yöneldiği bir pratik içine daha girmiş ODTÜ'lüler. Ve besbelli hakim sınıflar Hasan Tan gibi bir müseccel faşısti rektör kılmakla (kendi açılarından) iyi "iş" yaptılar. Ki çaresizliği komediye ulaşaşan, hem öğrencileri okula çağırıp, hem okulu kapatan bu rektörün hikayesine burjuva basını dahi kahkaha atmaktadır. Ve ODTÜ öğrencileri kendilerine yakışan yurtsever tavırlarıyla bir kez daha kıvanç vermektedir devrimcilere.

Bugün tüm ülke sathında hiçbir üniversite ve yüksekokulda düzenli bir eğitim sürmediği, bir çok okullarda faşist saldırıların yoğun bir şekilde devam ettiği, oligarşinin eğitim kurumlarının faşistleştirilmesi çabalarının her gün yeni boyutlar kazandığı bir dönemde ODTÜ'de tezgahlanmak istenen oyunlar elbette tüm yurtseverleri bu oyunları bozmak için ileri adımlar atmak üzere harekete geçirmelidir. ODTÜ'de eğitimi engellemek isteyenlerin her zaman olduğu gibi başarısızlığa uğrayacakları gün gibi açık bir olay.

Nasıl bundan birkaç yıl önce oligarşinin ODTÜ üzerine sahnelediği oyunlar boşa çıkarıldıysa, nasıl oligarşi tarafından ODTÜ'ye rektör olarak gelen Tarık Somer yiğit ODTÜ öğrencilerinin kararlı ve örgütlü mücad lesi sonucu şapkasını eline alarak çekip gittiyse Hasan Tan'da mutlaka Tarık Somer gibi ODTÜ'yü terk edecektir.

(Dergimiz baskıya girdiği sırada Danıştay, Rektörün üniversiteyi ve yurtları kapatma kararını durdurdu ve ODTÜ tekrar açıldı. Şimdi ODTÜ'lü devrimciler, tüm kitleleri örgütlü şekilde bir kale gibi faşizmin karşısına dikme uğraşlarını, tavizsiz, teslimiyetsiz ve aktif bir mücadele anlayışıyla sürdürmeye devam ediyorlar.)

ODTÜ ÖĞRENCİLERİ DOĞRU GÖRÜŞÜN ÖNDERLİĞİNDE MÜCADELELERİNİ SÜRDÜRÜYORLAR...

Görüldüğü gibi MC'nin eğitim politikası ODTÜ özelinde bir türlü tam anlamıyla gerçekleşememiştir. Deyim yerindeyse, parçanın bütüne "tabi kılınması" için olanca gücünü ortaya koymaktadır faşizm; kendisi için gerçekten de "prestij kaybı" olan bu ODTÜ direnişine müdahalesi bundandır.

Hasan Tan ODTÜ'ye rektör olamaz! Bugün binlerce ODTÜ öğrencisi bu sloganı tek bir ses olarak haykırıyor. İşçisi ile öğretim üyesi ile, öğrencisiyle tek bir yürek, tek bir yumruk olan ve yıllardan beri tüm kanlı saldırılara rağmen mücadelelerini olanca kararlılıklarıyla sürdüren ODTÜ kitlesi oligarşinin bu oyunları da boşa çıkarmak üzere haykırıyor bu sloganı...

DEVRİMCİ-GENÇLİK GENEL SEKRETERİ BÜLENT ULUER:

"Devrimci Gençliğin örgütlenmesi tüm yurtta yayılıyor."

DGDF'nin bugüne kadar gerçekleştirdiği, "Gençliğin Devrimci Eylemi'nin Birliği" sloganıyla bütünleşen çalışmalar nelerdir?

DGDF'nin bu bakış acısıyla gerçekleştirdiği örgütlenme çalışmalarını genel olarak üç ana bölümde değerlendirebiliriz. Bu çalışmaların ilki federasyon merkeziyle üye derneklerin ilişkilerini sıklaştırmak ve geliştirmek doğrultusunda yapılan çalışmalardır. Bu çalışmanın içinde üye derneğin bulunduğu bölgenin yapısı, devrimci potansiyeli, karşı devrim güçlerinin etkinliği ve faaliyetleri; o bölgedeki devrimci gençlik hareketinin durumu (nicel ve nitel olarak) hakkında bilgi almak; çeşitli üye derneklerce ve DGDF tarafından çıkartılan bildiri ve afis gibi yayınların üye derneklere ulaşması; üye derneklerin bölgelerinde yürütecekleri çalışmalarda kullandıkları afiş, bildiri ve benzeri propaganda araçlarının hazırlanmasında teknik ve diğer yönlerden yardımcı olmak; çeşitli temel konularda seminerler, toplantılar düzenlemek gibi o bölgedeki devrimci hareketi ilerletme doğrultusunda çabalar vardır. Ayrıca gerek üye olan gerek henüz üye olmamış fakat fiili olarak ilişkide bulunduğumuz derneklerle çeşitli bölge çalışmaları yapılmaktadır.

Bunların en son örneği Denizli'de, Mersin'de Giresun'da, Zonguldak'ta, Bursa'da, Ankara'da, Çorum'da yapılan TÖB-DER mitingleridir. DGDF merkezi ve bölge yürütmeleri tarafından görevlendirilen arkadaşlar bir hafta önceden o bölgelere gönderilmiş, ve bölgelerdeki derneklerden de arkadaşların katılmasıyla geniş miting çalışmaları yapılmıştır. Bu çalışmaların neticesinde mitinglerde "DGDF" pankartı arkasında yürüyenler ve disiplinimize uyan üye veya henüz olmayan devrimci gençlik kuruluşlarının katılımı tahminlerimizin çok üstünde olmuştur. Bu eylemler DGDF'nin Türkiye'deki gücü hakkında herkese bir fikir vermiştir. Diğer yürütülen çalışmalar ise federasyonumuza henüz-bazı hukuki nedenlerden dolayı- katılamamış derneklerle ilişkileri sıklaştırmak, yeni ilişkiler kurmak ve bir an önce federasyona katılmalarını sağlamak yolunda yapılan çalışmalardır. Fiili olarak ilişkilerimizi sürdürdüğümüz fakat yukarıda saydığımız nedenler dolayısıyla DGDF'ye üye olamamış çok sayıda dernek vardır. (Örneğin: Trakya Kültür Derneği, Ereğli Kültür Derneği, Gemlik Gençlik Derneği gibi). Burada yeri gelmişken bu durumda olan derneklerin yöneticisi arkadaşlara Federasyona dahil olmaları için hukukî işlemlerini tamamlamaları yolunda daha ciddi bir faaliyete girmeleri gerektiğini bir kez daha hatırlatalım. Bu çalışmayı daha da hızlandırmak için Federasyonumuzun görevlendirdiği arkadaşlar çeşitli bölgeleri gezerek o bölgelerdeki arkadaşlarla ilişkiye geçip, bu ilişkileri çelikleştirmek yolunda çalışmalar yapmaktadırlar. Dernek bulunmayan yörelerde dernek kurulması, o bölgede gençliğin tek merkezi örgütünün oluşturulması yolunda yürütülen çalışmalar da, DGDF tarafından yürütülen bir diğer çalışmadır. Bölgelere giden arkadaşların bir görevi de bu çalışmaları hızlandırmaktır.

Bütün bu çabaya paralel olarak derneklerde ideolojik eğitim yapmak, arkadaşların kafalarındaki sorunlara açıklık kazanmasına çalışmak, günümüzün acil sorunlarını anlatmak, geniş kitlelere bugün içinde bulunduğumuz toplumsal durumu anlatmak sorunlarımızın neler olduğunu açmak acil mücadelenin ne olduğunu kavratma yönünde ajitasyon ve propaganda çalışmalarını sürdürmekteyiz.

DGDF'ye yöneltilen eleştirilerin belli başlılarından birisi de, DGDF'nin yalnız öğrenci gençlik içinde örgütlenmiş olduğudur. Biz bırakalım fiili ilişkilerimiz olan gençlik örgütlerini, federasyonunun bugün resmen üyesi olan derneklere bakınca bu eleştirinin maddi temeli olmayan bir iddiadan öteye gitmediğini görürüz. Federasyonun kurucusu olan AYÖD, İYÖD ve EYÖD'ün öğrenci gençliğin merkezi örgütleri oldukları doğrudur. Federasyonun örgütlenme süreci içinde örgütümüze üye olan Uşak Yaykur Derneği, Edirne Yüksek Öğrenim Derneği... gibi örgütlerde öğrenci gençliğin örgütleridir. Ama Akhisar Devrimci Gençlik Derneği, Malatya Devrimci Gençlik Derneği, Sivas Yurtseverler Derneği, Alaşehir Devrimci Gençlik Derneği, Köprülü Gençlik Kültür Dayanışma Derneği, Ulukışla Kültür Derneği, Kumluca Gençlik Örgütü, Hozat Devrimci Gençlik Derneği, Alanya Demokratik Gençlik Derneği, hem işçi gençliğin, hem köylü gençliğin, hem de öğrenci gençliğin örgütleridir. Bu örgütler ve bunlar gibi daha birçok örgüt federasyonun üyeleridir.

Bu derneklerin yanısıra DGDF'ye üye olmak için tüzük değişikliği yapmak üzere genel kurullarını bekleyen bir çok dernek vardır. Dernek olmayan yerlerde de dernek kurma çalışmaları sürdürülmektedir. Federasyon, amaç ve ilkelerine ters düşen bazı durumlarda DGDF'ye müracaat eden bazı dernekleri kabul etmemekte, bazılarını ise ilkelerini düzeltmeye davet etmektedir.

Çeşitli yerlerde ve bazı yayın organlarında, Karadeniz Dev-Genç'in Ant-Gör'ün, Tunceli Dev-Genç'in federasyona üye olmak için başvurdukları iddia edilmektedir. Henüz böyle bir başvuru olmamıştır. Başvurdukları taktirde federasyonun ilkelerine uyum sağlayabileceklerse, yapıları DGDF ilkeleriyle uyuşuyorsa gerekli işlemler yapılır. Örneğin anti-faşist, anti-emperyalist, anti- şövenist v.b.) olmanın dışında bazı yeni orijinal ilkeleri olan dernek yapıları DGDF yapısıyla çelişmektedir. Bir de hiç tabanı olmayan, sağdan, soldan devşirmeyle kurulan derneklerde ilkelerimiz dışı dernekler olmaktadır. Bu yapıdaki dernekler DGDF çatısı altına kabul edilemezler.

DGDF, oligarşinin tüm engellemelerine, oportünist ve revizyonist akımların tüm yıkıcı çalışmalarına rağmen gelişmekte ve güçlenmektedir. DGDF Gençliğin Devrimci eyleminin birliğini sağlama yolunda önemli adımlar atmıştır, bundan böylede mücadelesini hızlandıracaktır.

Genel olarak günümüzü nasıl tahlil ediyorsunuz? Bu bütün içinde gençliğin yeri nedir? DGDF nasıl bir birliği sağlamaya çalışıyor? Nasıl bir mücadele platformu öneriyorsunuz?

Günümüz, faşist terörün alabildiğine arttığı siyasi cinayet ve işkencelerin gündelik, olağan olaylar haline geldiği, Devrimcilerin ise bu faşist terör karşısında yeteri kadar örgütlü ve bilinçli hareket edemedikleri bir gündür. İçinde bulunduğumuz yılın seçim yılı olması nedeniyle, tercihini açık faşizm yönünde kullanan tekelci sermayenin bir kesimi, mücadelenin ivmesini arttırmak istemektedir. Bu gün, bu, açık bir saldırı şekline dönüşmüştür, bu saldırının önemli bir bölümünüde gençlik göğüslemek zorunda kalmıştır. Bilindiği gibi gün geçmiyor ki, bir genç öldürülmesin ve tekelci burjuvazi bunu yaparken hem gençlik kesiminde gelişmekte olan anti-faşist, anti-emperyalist eğilimi durdurmanın, hem de olayların, huzursuzluğun sorumlusunu gençlikmiş gibi göstermenin çabası içine girmesin. Bunun içinde hem saldırmakta, hem de saldırıları kınar görünmektedir. Hesaplarının çoğunu seçim yatırımları üzerine kuran sermaye grupları bu olaylardan "oy" çıkarabilmek için ellerinden geleni yapmaktadırlar. Devrimci Gençliğe karşı yöneltilen saldırılar adam öldürmeden, dernek kapamaya, işkenceye kadar uzanmıştır. Oligarşi devrimcileri örgütsüz bırakabilmek için dernekleri kapatmakta, yıldırabilmek ve gözdağı vermek için de işkenceler, adam kaçırıp öldürmeler düzenlenmektedir.

Bugünün özgül değerlendirilişi içinde, gençliğin geniş boyutlarda değerlendirilmesi gereken bir yeri vardır. Bu anlamda en temel şiarımız gençliği son birimine kadar örgütlemektir. Bunu sağlamanın yolu da anti-faşist, anti-emperyalist bir birlikten geçmektedir. Genel olarak gençliğin birliği denildiği zaman kastedilen, işçi, köylü ve öğrenci gençliğin birliğidir. Bu birliğin elbette maddi temelleri, iyi değerlendirilmiş ideolojik kökleri olacaktır. Farklı sınıflardan gelen gençliğin bir birliği, elbette bütün gençliği kapsamayacaktır. Bu kapsamın dışında burjuva sınıf ve tabakalarının peşinden giden gençlik de var olacaktır. Bugünkü gençliğin içinde bulunduğu durum da bunu doğrulamaktadır. Biz bu birliği sağlamaya çalışırken, içine düşmemeye çalıştığımız bir olgu da mutlak birlik yanılgısına düşmemedir. Amacı ne olursa olsun, nasıl düşünürse düşünsün bütün gençliğin birliğini sağlama değil, belli siyasi terciler doğrultusunda (anti-faşist, anti-emperyalist) bu birliği sağlamaktır. Gençlik bir bütün olarak değerlendirildiğinde gayet açık olan bu konum üniversite gençliği için daha karmaşık bir olay ortaya çıkmaktadır.

Üniversite gençliği içinde sınıfsal konumlarından göreceli olarak bağımsız olan belirli siyasi kümelenmeler vardır. Eğer öğrenciler arasında bir gruplaşma yapmaya gidersek şu tasnifi getirebiliriz:

1. Politik fikirli olanlar: Bunlar mevcut iktidara karşı aktif mücadele veren devrimcilerdir. Ayrıca demokratik-sol, sosyal-demokrat gibi diğer grupları bu kesimde sayabiliriz.

2. Akademikler: Bunlar sorunlarının çözümünü sadece akademik mücadele de görüp bu tür meseleleri desteklerler.

3. İlgisiz olan geniş yığın

4. Karşı devrimciler (Faşist ve diğer gerici gruplar)

Öğrenci gençlik içindeki bu gruplaşmalar bugün toplumdaki gruplaşmaların hemen, hemen aynısıdır. Bu gruplaşmanın sınıf ayırımına uygun düşmediği savunulabilir. Tabii ki sınıf ayırımı, politik gruplaşmanın nihai temelidir. Ve son tahlilde bu grup ayırımını belirler. Bu son tahlile, yani sınıf ayırımına tamamen uygun bir politik gruplaşmaya, ancak ve ancak politik mücadele ile bazen yıllarca süren, zaman zaman yuvarlanıp geçici bir şekilde durgunlaşmış gibi görülen bir mücadele ile varılır. Onun içindir ki, faşistlerin içinde halk çocuklarının varlığına şaşmamalıyız. Bu yüzden bir avuç faşist cinayet şebekelerini tecrit ederek en geniş gençlik kitlelerini kucaklamalıyız. Faşizmin demagojik safsatalarını teşhir etmeliyiz. Faşizmin ne olup, ne olmadığını en geniş bir biçimde anlatmalıyız. "Faşizmi teşhir kampanyaları" örgütlemeliyiz ve yürütmeliyiz. Bu anlamda önümüzdeki görev, Türkiye çapında gençliğin birliğini sağlamaktır. DGDF bu birliği sağlamak için muhtelif şehirlerde çalışmalarına hız vermektedir. Bu çalışmanın bir bölümünü de, adına devrimciyim diyen ama özünde devrimci olmayan her düşünce ve görüşle mücadele etmek ve öğrenci gençliğin en acil güncel akademik sorunları dahil olmak üzere, her ilerici, demokratik, sosyalist hareketi genişletmek ve öğrenci gençliğin her hareketini bilinçli bir hareket yapmak için etkin mücadele teşkil etmektedir. Gençliği devrimci cepheye kazanmak, hiçbir zaman hareketin genel ilkeleri etrafında birlik sloganıyla sağlanamaz. "Devrimci kamptaki tüm ayrılıkları bir tarafa iterek, genel politik hareketle birlik ilan etmek gerici bir şiardır ve burjuva demokratik konuma geri dönüştür." (Lenin) Bu alıntıdan da anlaşıldığı üzere gençlik içinde varlığını sürdüren bazı revizyonist, oportünist görüşleri teşhir etmeden birlik sağlamak mümkün değildir. Burada şu soru akla gelebilir; "en geniş anti-faşist birlik" sözüyle yukarda söyledikleriniz çelişen şeyler değil midir? Hayır değildir. Çünkü doğru görüşün gençliği kazanma savaşı kendini o anti-faşist mücadelede ve örgütlenme anlayışında somutlamaktadır.

Gençliğin birliğini sağlama yolundaki mücadelemize ve bu birliği sağlamadan ne kastettiğimize gelince, gençliğin birliğinden, ideolojik birlikten, tek örgütten anlaşılması gereken, kesinlikle doğru siyasi görüşler etrafında, açık hedefler, programlar doğrultusunda olacak olan bir birliktir. Görüşlerdeki farklılıkları belirtmeyi, örgütlenmedeki farklılıkla eş anlamda tutmak yanlış bir anlayıştır. (İstanbul'da İYDGD'nin kuruluşu temelde bu yanlış anlayıştan kaynaklanmıştır.) Biz DGDF olarak bu konuya iki noktadan yaklaşıyoruz. Birincisi, genel olarak gençliğin birliği ve onun ideolojik yapısıyla sınıfsal konumu arasındaki farkı açıklamak, ikincisi özel olarak ülkemiz gençliğinin örgütlenmesinin DGDF çatısı altında olması gerektiğinin maddi temellerini ortaya çıkarmak.

Günümüz sosyalist hareketinin dağınıklığı, gençlik meselelerini çözmekte de karışıklıklar çıkarmaktadır. Sosyalist hareketin dağınık bir yapıya sahip olması, ülkemizde sosyalist hareketi yönlendirecek bir partinin olmayışı gençlik hareketine tüm yanlarıyla yansımakta ve gençlik hareketinin örgütlenmesini, mücadelesini, görevlerini bir kat daha zorlaştırmaktadır. Çünkü gençlik hareketi, en genel anlamıyla doğru hedefine, ancak onu yönetecek bir programa sahip olan proletarya partisinin varlığıyla ulaşacaktır.

Gençlik hareketi, çağının en devrimci hareketiyle kendisini birleştirmedikçe objektif olarak karşı devrimin hizmetine girer. Fakat günümüzde, böyle bir parti yok diye örgütlenmeyi ertelemek veya değişik biçimler aramak yanlıştır. Örneğin: Gençlik örgütünün eyleminin muhtevasını partinin varlığı, yokluğu temelinden kaynaklandırmamak gerekir. Önemli olan gençlik hareketinin somut hedeflerini tesbit edebilmektir. Burada, partinin yokluğu, gençlik örgütünün bu süreçteki rolünü sıhhatli olarak yerine getirip getirmemesiyle ilgilidir. Yoksa onun genel karakterini değiştiren bir olay olarak ele alınmamalıdır. Gene, gençlik hareketinin asgari doğrular etrafında, doğru siyasi görüşlerin gençlik hareketi konusundaki ortak programlarının doğrultusunda, açık siyasi mücadele ile gençlik örgütlenmesinin birliğini savunmak gerekmektedir.

Gençlik örgütlenmesinde, özellikle bizim gibi geri bıraktırılmış yeni sömürge ülkelerde, birlik özel bir önem kazanmaktadır. Gençlik hareketinin ve onun eyleminin birliği elbette en sıhhatli şekilde onun örgütsel birliğinin oluşturulmasıyla mümkün olacaktır. Kendi dar görüşleri ve grup çıkarları nedeniyle gençliğin birliğinin yaratılmasına engel olmak isteyenlere karşı sonuna kadar mücadele edilmelidir. (İ.G.D., İYDGD, SGB gibi).

Biz ülkemizde gençlik örgütlenmesinin birliğini savunuyoruz ve bunun maddi temellerini şu alt başlıklarda inceliyoruz. Birincisi gençliğin tüm az gelişmiş ülkelerde çeşitli burjuva fraksiyonları arasında bir istismar aracı olarak kullanılması: Gençlik hareketleri işçi sınıfının yükselen ve güçlenen mücadelesinin içinde değerlendirilmesi gereken hareketlerdir. Özellikle ülkemizde, gençlik hareketeleri bu bütün içinde gelişirken burjuvazinin çeşitli fraksiyonları kendi iktidar mücadelelerinde gençlik hareketlerini kullanmaya, onu işçi sınıfı hareketinin peşinden koparmaya çalışmaktadırlar. Gençliğin örgütlenmesinin dağınıklığı, çok başlılığı, gençliği bu yanlış eğilime karşı duyarsız kılar. Gençliğin birliği yani gençliğin tek vücut oluşu, işçi sınıfı ideolojisine daha bir sıkı sarılışı, gençliği bu yanlış eğilimlerden kurtarabilir.

İkincisi, anti-faşist mücadelenin daha sıhhatli ve tutarlı verilebilmesidir. Faşizme karşı mücadele gençliğin en geniş anti-faşist birliğinden geçmektedir. Bu anlamda gençliğin anti-faşist bir program oluşturmasına ve onun tutarlı bir şekilde hayata uygulanmasına hız verilmelidir.

SİTE YURDU KAPATILAMAZ!

Oligarşinin en yıpranmış kanadı olan MC hükümetinin eğitim kurumlarını faşistleştirme programının çok önemli bir bölümü de yurtların devrimcilerin elinden alınıp faşistlere devredilmesi yoluyla gerçekleştirilmeye çalışılıyor.

Bunu sağlamak için de, önce devrimcilerin bulunduğu yurtlara faşistlikleri tescillenmiş yöneticiler atanmaktadır. Ve daha sonra çeşitli bahanelerle yurt kapatılmakta, yeniden kayıt açıldığında ise, yurda tekrar girebilmek için birinci şubeden temiz kağıdı istenmektedir. Gerekçesiz olarak da temiz kağıdı devrimcilere verilmemektedir.

Bu olayların en bariz örneği İstanbul'da, Atatürk Öğrenci Sitesi ve Vezneciler Site Öğrenci Yurdu'nda oynanmaktadır. Bu oyun önce Atatürk Öğrenci Sitesi'nde, MHP'li bir faşist müdür atanıp, devrimcilerin yurttan teker teker atılmasıyla başladı. Site yurdunda ise, kızların gelip gitmesine çevre nedeniyle uygun olmamasına rağmen, kız yurdu yapılacak gerekçesiyle kapatılma istemiyle başladı. Site Yurdu'nun kapatılma işteminin asıl nedeni, İstanbul Üniversitesi'ne hakim konumda olan yurdun, faşistlere teslim edilerek, üniversiteyi faşist bir çemberle çevirmektir. Halbuki Site Yurdu'nun tam karşısında bulunan ve faşistlerin işgali altında olan Sivas Öğrenci Yurdu İstanbul Üniversitesi arazisi içinde olmasına rağmen, gerek İstanbul Üniversitesi Yönetim Kurulu ve gerek Adli Makamlar tarafından boşaltılması doğrultusunda en ufak bir çaba verilmemiştir.

Oligarşinin bu oyunları karşısında devrimciler demokratik mevzileri terketmeme doğrultusunda harekete geçtiler. Devrimci Gençlik Dernekleri Federasyonu'nun Bölge Yürütme Kurulu olan İYÖD, diğer guruplarla ortak bir toplantı yaparak, bir protesto yürüyüşü önerdi. Fakat toplantı sonucu, yurtla ilgili sloganlar ağırlıkta olmak üzere devrimci sloganların atılması konusunda oportünistlerle anlaşma olanağı olmadı. Bunun sonucu Halkın Sesi oportünistleri ayrı bir miting yapacaklarını söyliyerek toplantıdan ayrıldı! Bunun yanında ise DGDF'nin mitinge katılma konusunda çağrıda bulunduğu bazı kuruluşlar (İGD. İstanbul TOB-DER Şubesi) basında, mitingi destekleyeceklerini açıkladıkları halde mitinge katılmadılar.

Buna rağmen mitinge çok geniş bir kitle katıldı. Saraçhane'den başlayan yürüyüş korteji, Sultan Ahmet Meydanı'nda, DGDF'den ve DDKD'den birer devrimcinin konuşmasından sonra başarılı bir şekilde son buldu.

Diğer yandan, Site Yurdu'nun kapatılmasını protesto amacıyla günlerdir açlık grevinde bulunan devrimciler ise, yurdun kapanmıyacağı doğrultusunda bir karar verilinceye kadar açlık grevine devam edeceklerini belirtmişlerdir. Devrimci Gençlik Dernekleri Federasyonu da bütün olanaklarıyla site yurdundaki devrimcilerin yanında olduğunu ve aktif mücadele için gerekenin yapılacağını belirtmiştir.

OLİGARŞİNİN GÜCÜ SİTE YURDUNU KAPATMAYA YETMEYECEKTİR!

Artvin Ve Çevresinde Oligarşinin Saldırıları artıyor.

Artvin ve yöresinde halkın mücadelesi yükseldikçe, emekçi halk üzerindeki baskılarda iğrenç seviyelere varıyor. Sürdürülen baskı ve terör karşısında CHP'nin aldığı tavır, onun nasıl bir umut olduğunu da kanıtladı.

İlk olarak Vali İhsan Dede, CHP'lilerin de onayını alarak demokratik kitle örgütlerini kapatmayla işe başladı. Önce Ardanuç Halkevi hiç bir sebep gösterilmeksizin bir ay süreyle kapatıldı. Arkasından, Artvin ve Hopa Halkevi gene hiç bir gerekçe gösterilmeksizin, süresiz olarak kapatıldılar.

Oligarşinin kanlı elleri bu seferde liselere uzanmaya başladı. Ardanuç Lisesi'nden 8 devrimci hiç bir olay gerekçe gösterilmeksizin tutuklandılar. **"Bu okul da ülkücü yok, eğitim yapılmasa da olur"** diyerek sık sık kapatılan Artvin Öğretmen Lisesi, öğrenci velilerinin büyük protestolarına yol açtı.

Bütün baskı yöntemlerini uygulamasına rağmen, her seferinde, halkın tek bir vücut olarak, karşısına çıktığını gören oligarşinin kiralık, sadist, iğrenç uşakları, bu sefer de sorgusuz sualsiz devrimcileri karakola çekerek işkence etmeye başladılar. Bunun en açık kanıtı da: En son Ardanuç Jandarma Karakolu'nda, eşine ender rastlanan, sadistçe bir işkencenin sergilenmesidir. 20 Şubat günü, Orhan Uygur, Dursun Babacan, Yusuf Pehlivan, İhsan Bayrak, Zeki Cemal Keskin, Tahsin Altan, Gürbüz Top, isimli devrimciler Jandarma Karakolu'na dinamit attıkları gerekçesiyle Jandarma Karakolu'na götürüldüler. Artvin birinci şubeden gelen bir yetkili ve Jandarma Karakol Başçavuşu'nun başkanlığından oluşturulan, insanlıktan nasibini almamış işkenceciler kurulu önce kendilerine bir içki sofrası kurdular. Bir taraftan içki içiyorlar bir taraftan da sigaralarını devrimciler üzerinde söndürüyorlardı. İşkence daha sonra falaka, odun tekme tokat ile saatlerce sürdürüldü. Bu sapık insanları, bunlarda tatmin etmedi. Bu sefer de devrimcileri jiletle işkence ettiler.

İşkence olayı kamuoyuna duyurulmasını önlemek için de, devrimcilerin mahkemece tutuklandılar. Olaylar bununla da bitmedi. Daha sonra, oparatör Vasıf Ata isimli doktorun 7 gün rapor verdiği, vücutları jilet ve işkence yaralarından görünmeyen devrimcilere hükümet tabibi **"vücutta her hangi bir şey yok"** diye rapor verdi.

Biz biliyoruz ki; tüm bu baskılar, işkenceler, cinayetler, haklı kavgamızda bizi yıldırmak içindir. Bu, onların son çırpınışlarıdır. Ama halkımızın kanıyla sürdürdükleri bu rehavet düzenleri kafalarına geçirilecektir.

FAŞİST KATİLLERDEN; İŞKENCECİLERDEN HESAP SORACAĞIZ

KAHROLSUN OLİGARŞİ VE KANLI İTLERİ

ARTVİNLİ DEVRİMCİLER

"HALKIN KURTULUŞ'ÇULARI" KİMLERDİR?...

Ve Devrimcilere Karşı Nasıl Savaşırlar?...

Anlaşılacağı üzere, Lenin'in **"Halkın Dostları"** Kimlerdir ve Sosyal Demokratlara Karşı Nasıl Savaşırlar? adlı incelemesinden esinlenerek, böyle bir başlığı kullandık... Elbette böyle bir yazıda **"Halkın Kurtuluşçuları"**nın sınıfsal temellerini ve ideolojik temellerini enine, boyuna inceleme iddiasında bulunamayız. Ancak, şimdilerde, sol içinde yer alan bu akımın yönelimi ve açık seçik meydanda olan ikiyüzlülüğü hakkında belirlemelerde bulunmamız kaçınılmaz oluyor. Dahası Türkiye solunda revizyonizmin ve oportünizmin etkinliği henüz kırılamadığı için bunların ideolojik ve siyasi teşhir kampanyası ağırlıkla gündemde olmalıdır...

Diyebiliriz ki, **"Halkın Kurtuluşçuları"** Türkiye solunda, en çok, ikiyüzlülükleri ve saldırganlıklarıyla karakterize edilen gruplardan birisidir. Ve hatta onun **"ifrada"** varan bu özelliği dolayısıyla, içinde yeraldığı saflaşmanın **(ÇKP revizyonizmi)** diğer **gruplarından** belli oranda da ayırdedilmelidir.

Örneğin Halkın Kurtuluşu Dergisinde bizleri **"halkın saflarında"** gördüklerini ısrarla belirtmelerinin tam tersi, pratikte, devrimcilerin üzerine kronikleşmiş bir lumpenlik anlayışıyla şiddet yöntemlerinin kullanıldığı saldırıları süregelmektedir. (İşaret edilmesi gereken bir nokta da, aynı unsurların yalnız bize değil, kendi saflaşmaları içinde bulunan 'farklı' görüş sahiplerine karşı da zaman zaman aynı yöntemi kullanmalarıdır.) Kimi zaman sosyal-şövenliğe yaklaşan bütün tutarsızlıklarına rağmen, **"küçük burjuva demokratlar"** olarak, ülkemizdeki asıl tehlike faşizm karşısında, yurtsever saflarda yer alabilen "Halkın Kurtuluşcuları" artık bu platformun dahi kurallarına uymamakta ve tehlikeli bir yoldan bizzat kendilerini tecrit etmektedirler. Kısacası "Halkın Kurtuluşçuları" sınıflar mevzilenmesinde, hızlı bir şekilde küçük burjuvazilikten lümpenliğe doğru bir gelişme içindedirler! (Bu durum ÇKP saflaşması içindeki diğer gruplarca da değerlendirilmeli eğer **"demokratlıklarından"** vazgeçmek istemiyorlarsa, **"Halkın Kurtuluşçuları"**nın bu gelişmesini tasvip etmemelidirler.)

Gelelim **"Halkın Kurtuluşçuları"**nın ikiyüzlülüğüne:

Dergilerinde, KSD'ci arkadaşlarla bizleri **"tutarsızlığımıza"** rağmen halkın saflarında gördüklerini yazmakta ve bizleri **"uyarmakta"**lar. (H.K. Sayı:44) "Mücadelede bir 'üçüncü yol' peşinde koşan, iki sandalye arasında oturmaya gayret eden 'orta yolcular' olduğumuz (!) dillerinden düşmemektedir. Bizimle sürdürdükleri ideolojik(!) mücadele bu minvalde devam etmekte ve hakkımızda **"desteksiz"** yalanlara da başvurulmaktadır. Bizleri **"ikna'** etmek için **söylemediklerimiz** bize maledilip, kendi bataklıklarına davetiye çıkarılmaktadır. Şöyle diyormuşuz:

"Revizyonizmin iktidar olması burjuvazinin iktidar olması demektir"(!!!)

Bilindiği gibi Devrimci Gençlik Dergisinde revizyonizmden emperyalizme düz bir hat çekerek her ikisini özdeşleştirme gayretindeki **"sosyal emperyalizm teorisyenleri"** teşhir eden, yazılar yayınlandı. Bu yazılarda, Halkın Kurtuluşunun bize atfettiği görüşün tam tersi açık seçik sunulmuştu: **Revizyonizmin iktidar olmasıyla burjuvazinin iktidar olması aynı şey değildir, özdeşleştirilemez!** (Devrimci Gençlik. Sayı: 3, 8, 9, 10)

Evet bu ve benzeri şarlatanlıklar, **"Halkın Kurtuluşçuları"**nın kullandığı ideolojik (!) mücadele yönteminin mihenk taşları. **"Orta yolculuk"** suçlamasıysa bu türden ciddiye alınmaması gereken bir iddia. Öte yandan, bizim kendi savunduğumuz dünya ve ülke tahlillerine tabi olma anlamında bir **"Orta Yolculuğumuz"** tutarlı bir yolumuz var: SBKP ve ÇKP revizyonist çizgilerin dışında olan bir yol bu, proletaryanın **DEVRİMCİ YOLU**. Halbuki, **"Halkın Kurtuluşçuları"** kendi saflaşmaları icinde bile bir tutarlılığa sahip değilier! ÇKP revizyonizminin dünya tahlillerine kendi yurtsever tabanındaki tepkilerden kaygılanarak, tam olarak sahip çıkmamakta, **"ortalama bir yol"** aramaktalar. Aynı şekilde, ülke değerlendirmesinde, örneğin, faşizm meselesini anketlerin arkasına gizlenen özeleştirilerle geçiştirme suretiyle **"ortalama bir yol"** aramaktalar. Gerçekten, **Halkın Kurtuluşu Dergisi**, ÇKP revizyonizminin **"ortodoks"** (yetenekli bir papağan anlamında) savunucusu **Halkın Sesi** karşısında bir şamar oğlanına dönmüş ve her seferinde **Halkın Sesi ve Aydınlık'ın** "İdeolojik" tespitlerini kabullenmek zorunda kalmıştır.

Ne var ki, yaşadığımız günlerde, **"Halkın Kurtuluşçularının"** karakteristiği, belirlediğimiz gibi onların ideolojik sefaletlerinden ziyade pratik rezaletleridir. İdeolojilerini pratiğe **"yansıtmada"** tehlikeli bir aracı, LUMPENLİĞİ kullanmalarıdır.

Onların lumpenliğini tüm devrimcilere ve halka şikayet eden ve fiili tedbirler alan devrimcilerin bu konuda yayınladıkları bir bildiriyi konuya daha açıklık getireceğinden aşağıda yayınlıyoruz. **(Bu bildiri, "Halkın Kurtuluşçuları"nın artık gelenekselleşen sorumsuzluğunu teşhir amacıyla, bir süre önce Ankara'da meydana gelen olaylar vesilesiyle kaleme alınmıştı)**

BÜTÜN DEVRİMCİLERİN DİKKATİNE!.

Faşist saldırıların, faşist komplo ve cinayetlerin alabildiğine yoğunlaştığı bir dönemde bulunuyoruz. Zor günler yaşıyoruz. Faşist işkencelerin, faşist cinayetlerin ve her türlü karanlık, sinsi ve kalleşce oyunların devrimciler ve halkımız üzerine yöneltildiği şu yaşadığımız günler, bütün halkımızı sevenler, bütün anti-faşistler, bütün devrimciler için şerefli, yiğit mücadele günleri olmalıdır. Anti-faşist mücadeleyi yükseltmek ve en önünde yer almak için korkusuzca, yiğitçe yürümeliyiz.

Böyle günler devrimciler için zorlu kavga günleri olmalıdır. Çok yönlü güçlükler devrimcileri beklemektedir. Birçok kalleşlikler, birçok provakasyonlar devrimcilerin bu yiğit ve onurlu mücadelesinin yolu üzerinde tezgahlanmaktadır.

Genellikle mücadelenin yükseldiği dönemlerde ve hakim sınıfların güçlüklerinin arttığı dönemlerde, devrimcilerin mücadelesini engellemek; onu yolundan ve hedeflerinden saptırmak amacıyla provakasyon tuzaklarının çoğaldığını gözlemekteyiz.

Bu tuzaklar, doğrudan hakim sınıflardan, dolaylı olarak da "sol"dan gelmektedir. Mücadelenin kızıştığı, zorlu devrimci görevlerin gelip çattığı, faşizme karşı mücadelenin, faşizme karşı pratik tavır alışın devrimciliğin yegane mihenk taşı haline geldiği günlerde sağ'dan ve "sol"dan devrimcilerin üzerine pek çok provakasyon saldırıları olmakta. Bu kalleş saldırılar, devrimci mücadeleye engel olucu, devrimci mücadelenin etkisini azaltıcı önemli tahribatlara yol açıyor.

Hele işçi sınıfının bağımsız siyasi hareketinin örgütsüz olduğu bir ortamda; sol içindeki ideolojik kargaşalığın ve çok bölünmüşlüğün devam ettiği bir ortamda, bu provakasyonların tahribatı daha da fazla olmaktadır.

Mücadelinin nispeten düşük ve nispeten kolay bir seviyesinde pek çok tabansız, kararsız küçük burjuva unsurlar, küçük burjuvaca merakları ve macera tutkularının itisiyle devrimci safları doldururlar. Bunlar, bütün burjuva pisliklerini bu saflara taşırlar. Ama mücadelenin yükseldiği, baskıların arttığı faşist saldırıların yoğunlaştığı dönemlerde, böyle tabansızlar, korkuya kapılırlar, telaşa düşerler. Bir kısmı mücadeleden yavaş yavaş çekilir, giderler. Diğer bir kısmı da, hakim sınıfların gözüne girebilmek, "günahlarını" affettirebilmek için silahlarını devrimcilerin üzerine çevirirler. Ellerinde ne varsa sılah olarak(iftira, yalan, çamur, karalamak) devrimci harekete ve devrimcilere karşı kullanmaya başlarlar. Hatta bazıları imkanını ve ortamını bulurlarsa devrimcilere kurşun sıkarlar.

Bu tür korkak ve aşağılık insanlar devrimcilikten nasibini alamamış, ama zevahiri kurtarmak peşinde koşan; "cesur"(!) ve "kahraman" görünmek gibi bir histeriye yakalanmış ama gerçekte bir tavşan kadar korkak olan bu hastalıklı yaratıklar, komplekslerini tatmin etmek uğruna en aşağılık işlere girişmektedirler.

Üzülerek belirtelim ki, böyle bir takım kişiler bugün devrimci maskesiyle dolaşabilmekte, sol içindeki ideolojik ayrılıklardan da yararlanarak kendilerine sığınaklar bulabilmekteler.

Bizler uzun zamandan beri sol içindeki ideolojik ayrılıkların, ideolojik mücadele yöntemleriyle çözümlenmesi gerektiğini; soldaki ideolojik mücadeleye zor metotlarını sokulmaması gerektiğini söyler dururuz; tekrar tekrar her vesilede bunu hatırlatmışızdır. Kendi düşüncelerine güvenenler (tabii düşüncesi olanlar için) onları, tartışma ve ikna yöntemleriyle yayabilirler. Devrimciler bu işi böyle yaparlar. Zorbalık metodlarından ancak düşüncelerine güvenemeyen, kendisinden ve doğruluğundan emin olmayanlar medet umabilir. Ne var ki, bu yanlışı savunanlar, istedikleri kadar zorba olsunlar, zorbalıkları onların yanlışını ortadan kaldırmaz. Ayrıca tekrar tekrar söylenmiştir ki devrimciler zorbalığa boyun eğmezler. Zorbalık karşısında susmazlar. Hiç kimse yanlış düşüncelerin kaba kuvvet yoluyla devrimcilere kabul ettirebileceği, devrimciler üzerinde tahakküm kurulabileceği hayaline kapılmamalıdır. Bu hayal gerçekleşme şansına sahip olsaydı, devrimler imkansız olurdu.

"Halkın Kurtuluşu" gazetesi etrafında kümelenmiş olan bir gurup, bu gerçeği ülkemizde hiç anlamayan gurupların bir örneğidir. Gurup olarak ortaya çıkışlarından bu yana gelişmeleri gözlendiğinde, bunu çok açık bir biçimde izleyebilmekteyiz.

İdeolojik olarak devamlı bir zikzak içinde olan "Halkın Kartuluşu" sık sık görüş değiştirerek bugüne kadar geldi. İdeolojik ve siyasi bir doğrultuları olduğunu tesbit etmek, adeta imkansız hale gelen, neyi savunduğunu, kime karşı, kiminle beraber olduğunu bilemeyen, fakat illede bir siyasi gurup olacağız ızdırapları içinde olmadık tavırlar takınan bu insanlar, Türkiye solu içinde dikkatle gözlenmesi gereken pek çok hastalıklı davranışları ile karakterize edilebilir.

İdeolojik koflukları onları oportünist bir siyasete sevk ederken; tekkelerini ayakta tutabilme telaşı da sempatizanlarını tekkenin çevresinde tutmak amacına yönelik sorumsuzca tavırlara itmektedir.

Görüşlerine karşı yöneltilen eleştirilere cevap veremeyen (görüşleri de çok sık değişmektedir ya) bu eleştirilerden kurtulmak için çeşitli tehditler savuran kavga çıkartan, oportünist yüzlerinin açığa çıkmasından ve görüşlerinin yanlışlığının sergilenmesinden korkan, H.K.'çular çevrelerindeki insanları diğer gruplarla kavgaya sokup, onlardan uzaklaştırmayı, düşmanca tavırlarla şartlandırmayı kendilerine yol olarak seçmiş bulunuyorlar.

Bu yolla belki tekkelerini devam ettirirler ancak bu yol devrimcilerin yolu olamaz. Bu yol, devrimci bir hareketin ısrarla kaçınması gereken bir davranıştır, halka karşı ve devrime karşı birazcık olsun sorumluluk duyan hiç kimsenin gidemeyeceği bir yoldur. Halka ve devrime karşı sorumluluğu olmayan tekkelerinde saltanak sürmekten başka bir kaygusu olmayan insanlara sözümüz yok...

Son günlerde "Halkın Kurtuluşu"nun bu hastalıklı tavırları hat safhaya yaklaşmış bulunuyor. İdeolojik ve siyasi koflukları açığa çıktıkça saldırganlaşıyorlar. İstanbul'da İYÖD'ün Taksim Mitingi'ne silahlı saldırılarıyla doruk noktasına çıkan bu tavırları bir "hata", bir tesadüf değildi. Bu tavırlarını devam ettiriyorlar. Hem sinsice ve planlı bir şekilde, böyle davranmaktalar. Fırsat kollamaktalar, plan yapmaktalar, öyle saldırmaktalar devrimcilerin üzerine. Faşistlerin, polislerin saldırılarının arttığı, devrimcilerin sokaklarda, lokallerde kurşunlanıp, öldürüldüğü, devrimcilerin başının zorda olduğu günleri, dönemleri hesap edip, tesbit edip öyle saldırmaktalar. Saldıracakları alanlarda bütün güçlerini toplayarak saldırıyorlar.

"Halkın Kurtuluş'çuları" bu olaylarda bu güne kadar yaptığımız gözlemlere göre genellikle Lümpen diyebileceğimiz, devrimcilikle ilişkisi, bir takım komplekslerini tatmin etme olan, kabadayı görünme histerisine yakalanmış insanları kullanmaktadır. Bu insanların bir çoğu bugüne kadar bir çok provakasyon girişiminde bulunmuş, Ankara'daki devrimciler tarafından şüphe ile bakılmış kişilerdir. Bunlar her gittikleri yerde olur olmaz hadise çıkartan, ortalığı karıştıran, silah çekip sağa sola ateş eden, tehlikeli (eğer kiralık ajan değillerse) manyak, hastalıklı kişilerdir, Ve böyle kişilerin polis tarafından bilinçsizce de olsa kullanılacağı açıktır.

"Halkın Kurtuluşu"na diyeceğimiz şudur: Eğer tekkelerinizde saltanat sürmeyi, devrimcilerin kanları sayesinde mümkün görüyorsanız, saltanatınız başınıza geçirilecektir. Bugün polisle ortak olmasa bile paralel sadırılarınızı devrimciler mutlaka göğüsleyeceklerdir. Bu saldırılar karşısında devrimciler kendilerini koruyacaklardır. Sizlerin iğrenç, halk düşmanı yüzlerinizi mutlaka teşhir edeceklerdir. Bundan böyle provakasyonlarınıza karşı daha uyanık daha tedbirli davranacaklardır.

Yok eğer, Halka ve Devrime karşı bir nebze sorumluluğunuz varsa; o zaman bugüne kadar devam eden hatalı ve sorumsuz davranışlarınızı terketmelisiniz. Lümpen ve hastalıklı "devrimci" maskesi takmış kişileri devrimcilere karşı korumamalısınız. Onları saflarınızdan atmalısınız. Çünkü onların giriştiği provakasyonlar, devrimci mücadeleye büyük zararlar vermektedir. Ve bu tür insanlara karşı tedbir almaz, yakanızı onlardan kurtarmazsanız, sorumlusu siz olacaksınız. Devrimciler kendilerine her fırsatta silah çeken, her fırsatta kurşun sıkan insanları aralarında barındırmazlar, onlara mutlaka gereken dersi vermelidirler ve vereceklerdir.

Diğer taraftan "Halkın Kurtuluşu" dışındaki siyasi yoğunlukların bu provakasyonlar karşısında açık tavır almaları gerekiyor. Çünkü bu provakasyonlar sadece Devrimci Gençliği hedef almadığı gibi şu veya bu sebeple eğer yeterince teşhir etmez, üzerlerine gitmezseniz, provakatörleri cesaretlendirmiş onların yeni yeni provakasyonlarına çanak tutmuş olursunuz. Devrimciler karşısında hiç kimse bu sahte kabadayıları korumaya kalkmamalıdır. Devrimcilerle beraber onların üzerine yürümelidir.

Bu zor günlerde faşizme karşı mücadele etmeye yürekleri yetmeyen sahte kahramanların, devrimcilere sıktıkları kurşunların hesabı mutlaka sorulacaktır. Onlar, faşistlerin polislerin ve hakim sınıfların gözüne girmek, "günahlarını" affettirmek için giriştikleri her harekette halkımızın gözünden biraz daha düşeceklerdir. Halkımızın ve devrimcilerin faşizme karşı mücadele azmi biraz daha artacaktır.

DEVRİMCİ GENÇLER

Divriği Lisesinde Oportünist Tavırlar

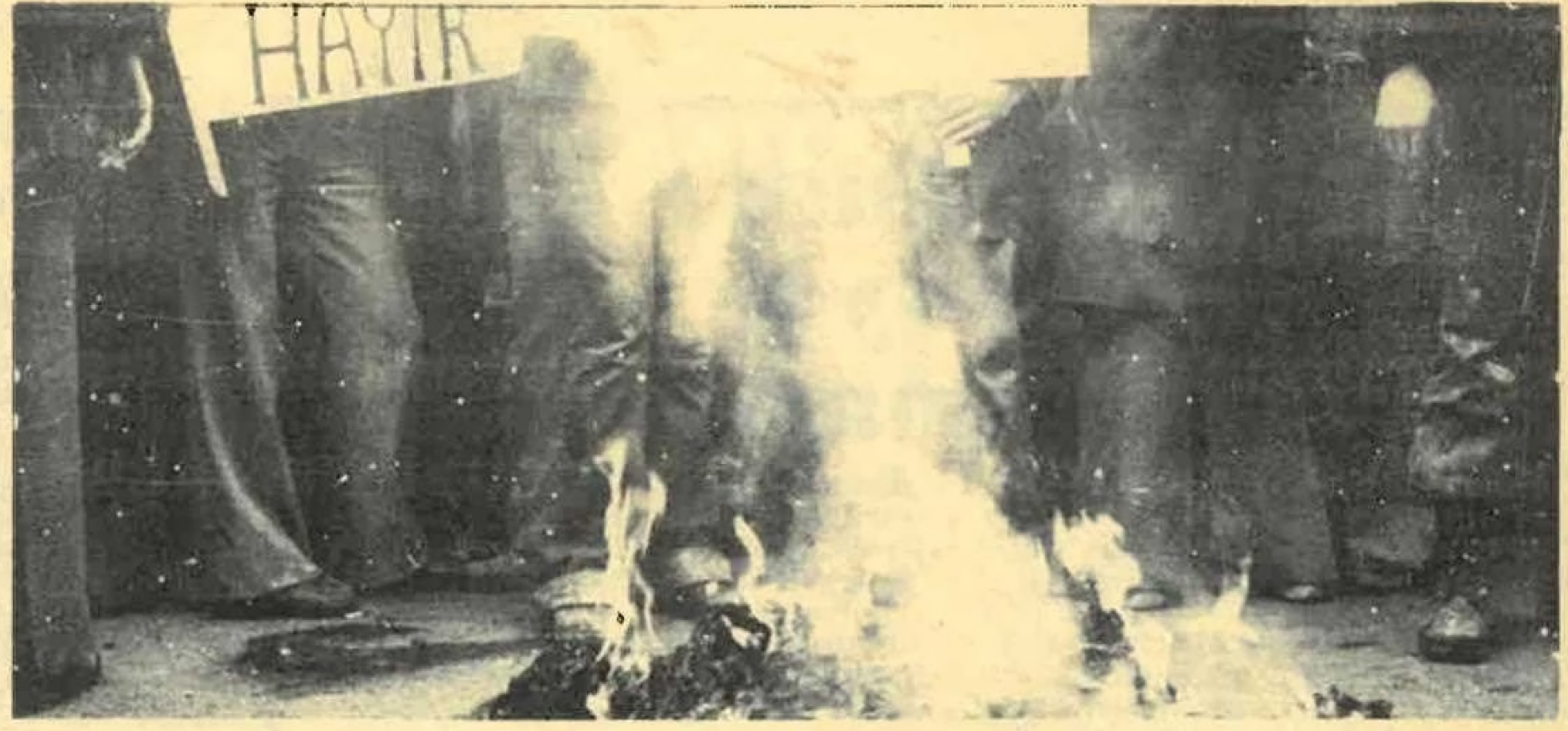
Divriği 1965'ten bu yana özellikle Dev-Genç'in çalışmalarının devrimci mücadeleye kazandırdığı yerlerden birisi. Çoğunluğunu emekçi kitlenin oluşturduğu geniş bir anti-faşist taban var. Bu arada, elbette, oportünistler ve sözde devrimciler için devrimcilik yapmanın kolay olduğu bir yer. Fakat bu sözde devrimciler yaptıkları pratiklerle (!) kitleler önünde kendi siyasetlerini sık sık teşhir etmekte ve niteliklerini açıkca göstermektedirler. "Kafa-kola" aldıkları sempatizan, iyiniyetli öğrenci gençliğin dışında emekçi, işçi ve köylülerden fazla yüz bulamadıkları bir gerçek. Fakat bu çok başarılı oldukları "kafa kol" yöntemi artık öğrenci gençlik için de geçerliliğini yitirmeye başladı. Oportünistlerin koydukları yanlış tavırları gören anti faşist öğrenci gençlik özellikle "Halkın Sesi" oportünistlerine karşı tavır almaya başlamışlardır. Bu durumu kaldıramayan oportünistler işi kaba kuvvete vardırarak küstahlaşmakta ve gerçek yüzlerini iyice açığa çıkarmaktadırlar. Bu yüzlerini son kez Divriği Lisesinde konan boykotta, emekçilerin ve liseli gençliğin önünde sergilediler.

Divriği Lisesi'nde "Oligarşi için değil, Halk için eğitim" şiari doğrultusunda düşünce ve okuma özgürlüğünü sağlamak, bazı hakları almak için bir günlük ortak boykot kararı alındı. 16.1.1977 Pazartesi günü 400-500 kadar lise öğrencisi ve velilerin desteklediği boykot kondu.

Bu boykotta "HS" oportünistleri anti-faşist sloganlar yerine boykotu desteklemeye gelen geniş yığınların önünde Devrimci Gençliğe, onun çizgisine karşı sloganlar attılar. Devrimci Gençler ise kendi siyasetleri doğrultusunda ve boykotun amacını içeren sloganlar attılar. Atılan "Mahir, Hüseyin, Ulaş, Kurtuluşa Kadar Savaş" sloganı, (lafa gelince bu üç yiğitten söz etme hakkını kendilerinde buldukları halde) kitleler ve kendi sempatizanları önünde atılınca onları kızdırdı ve Devrimci Gençlerin üstüne yürüdüler. Fakat bu küstahlıklarının cevabını orada bulunan öğrenci gençlikten aldılar.

Divriği halkı tarafından geniş destek bulan boykot bir yere kadar amacına ulaştı, okul idaresi isteklerin bir kısmını kabul etmek zorunda kaldı. Dağılmadan önce Bağımsızlık andı içilirken oportünistler Devrimci Gençler'e, arzu edecekleri şekilde and içeceklerini belirttiler. Bu andın Devrimci bir and olmadığını belirterek dağılma kararı alan Devrimci Gençlere karşı beklenen tavırlarını koydular ve dağılmak isteyen kişilere saldırdılar. Ama yine bunun cevabını sadece Devrimci Gençlikten değil kitleden de aldılar.

Lisede konulan boykot; ne oligarşinin zulmünün, ne de oportünist tavır ve saldırıların; öğrenci Devrimci Gençliğin ve işçi sınıfının "Kurtuluşa Kadar Savaş" mücadelesini Divriği'de engelleyemeyeceğini karşı-devrimci ve sözde-devrimcilere gösterdi.

Gazi Lisesinde Mücadele

Son günlerde yüksek öğrenim ve ortaöğrenim gençliği üzerinde oligarşinin saldırıları gittikçe yoğunlaşmaktadır. Eğitim kurumlarının faşistleştirilmesi politikasına paralel olarak okullarda sürdürülen faşist baskı ve terör alabildiğine artmaktadır. Bu arada orta öğrenimde de, gerek faşist içerikli ders kitapları, gerekse okul idaresi-polis-faşist işbirliği ile okullar birer faşist yuvası haline getirilmek isteniyor.

Buna karşın ortaöğrenim gençliği, tüm bu baskı ve teröre rağmen "Demokratik Ortaöğrenim" kavgasında aktif bir şekilde yerlerini alarak vargüçleriyle, kararlı bir şekilde mücadelelerini sürdürüyorlar. Bunun bir örneği de Ankara Gazi Çiftliği Lisesinde ortaöğrenim gençliğinin, okul idaresinin öğrenciler üzerinde uyguladığı faşist baskılara karşı direnişleri... Evet artık ortaöğrenim gençliğinin sesi, olanca gücüyle faşistlerin suratlarına çarpıyor. Onları ürkütüyor. Gazi Lisesi öğrencileri tek bir yürek, tek bir yumruk gibi, okul idaresinin faşist baskılarına karşı direniyorlar. Ama okul idaresi, öğrencilerin kararlı mücadelesi karşısında ne yapacağını şaşırıyor. Okuldaki mücadeleyi, devrimci öğrencileri okuldan uzaklaştırarak durdurabileceğini zannediyor ve bu anlayışla devrimci öğrencileri "atılma istemiyle" disipline veriyor. Ama hayır! Mücadelede kararlı olan ilerici, yurtsever, devrimci öğrenciler okul idaresinin bu kararını protesto etmek amacıyla forum düzenliyorlar. Okuldaki tüm öğrencilerin katıldığı forum, polisin saldırısıyla engellenmek isteniyor. Ama engellenemiyor ve forum sürdürülüyor. Okul idaresinin faşist yüzü sergileniyor, faşizm lanetleniyor, daha sonra da devrim andı içilerek tüm öğrenciler trafiği kesip, halkın da büyük desteği ile "Gerici Eğitime Son!", "Kahrolsun Faşizm", "Katil Oligarşi", "Tek Yol Devrim", "Bağımsız Türkiye" sloganları atarak yürüyüşe geçiyorlar. Yürüyüş bittikten sonra tüm öğrenciler disiplinli bir şekilde dağılıyorlar.

Bütün faşist baskılara rağmen Gazi Çiftliği Lisesi ilerici, yurtsever, demokrat, devrimci öğrencilerinin kararlı mücadelesi durdurulamayacaktır.

Gaziantep'de Faşist Terör

Gaziantep'te faşist saldırılar planlı bir şekilde yoksul halkın üzerinde yoğunlaşmaktadır. Bunun en son örneği 7 Ocak Perşembe günü okuldan çıkıp evlerine gitmekte olan Atatürk Lisesi Ortaokul öğrencilerine fasist beslemeler tarafından ateş açılmasıdır. Bu yaylım ateşi sonucu işinden çıkan dokuma işçisi Yaşar Çatalbaş ile ortaokul öğrencilerinden Rıfat Çiçek ve Mahmut Tiryaki vurulmuşlardır. İşçi Yaşar Çatalbaş, hastahanede yetkililerin ilgisizliği yüzünden kan kaybından ölmüştür.

Ertesi sabah İşçi Yaşar Çatalbaş'ın cenazesini alarak tören yapmak için hastahane önünde toplanan kalabalık kitlenin üzerine polis tarafından makinalı tüfeklerle ateş açılmıştır. Bu ateş sırasında İbrahim Alkan kasığından vurularak yaralanmıştır. Halk tüm engellemelere rağmen hastahaneye girdiğinde Yaşar Çatalbaş'ın cenazesinin geceyarısı polis tarafından köyüne götürüldüğü öğrenilmiştir. Polis halkı dağıtırken yoksul kadınları ve genç kızları saçlarından sürükleyerek karakola götürmüştür. Aynı anda şehrin dört bir yanı polis ve jandarma birlikleri ile abluka altına alınmış ve şehirde adeta bir sıkıyönetim havası estirilmiştir. Bütün okullara ve halkın yoğun bulunduğu yerlere polis baskınlar düzenlemiş, bunun sonucu yüzlerce yurtsever gözaltına alınmıştır.

Aynı olayda yaralanan öğrenci Rıfat Çiçek ise, hastahenede beyin cerrahı bulunamadığından koma halinde Adana Tıp Fakültesi'ne, ailesi ve devrimciler tarafından kaldırılmış ama aldığı yaranın bevinden ve ağır oluşu nedeniyle Kurtarılamıyarak 15.1.1977 günü Adana'da ölmüştür. Öğrencinin cenazesi ailesine dahi verilmeyerek polis tarafından gömülmüştür.

Tüm bu vahşet, bu terör, bu katliamlar Gaziantep halkının mücadelesini durduramayacaktır.

Akseki Kız Meslek Lisesi

Akseki Kız Meslek Lisesi'nde bizzat Kaymakam yasaları çiğneyerek öğrencileri baskı altına almak için elinden geleni yapıyor. Olay, Akseki Kız Meslek Lisesi'nde Milli Eğitim Bakanlığı tarafından atanmış iki tane İngilizce öğretmeni varken, onlar Şahinler Lisesi'nde derse sokulup 'Amerikan İngilizcesi' bilen Sayın Kaymakam'ın Kız Meslek Lisesi'ne anlaşmalı vekil öğretmen olarak İngilizce derslerine girmesiyle başlamıştır. Öğrenciler dersten birşey anlamadıklarını ileri sürerek boykota başvurmuşlardır. Bunun üzerine öğrencilerin sorunlarıyla ilgilenmesi gereken müdire ise, öğrencilerden eşyalarını toplayarak okulu terketmelerini istemiştir. Dayağı bir eğitim sistemi kabul eden idare ve kaymakam bağlaşıklığı kurulmuş, bununla da yetinilmeyip, çarşıya çıkan öğrenciler jandarma tarafından takip ettirilerek faşist üçgen tamamlanmıştır. Bütün bu oyunlar Akseki halkının gözleri önünde oynanmıştır. Olanlara sessiz kalınacağını sanıyorlarsa yanılıyorlar. Faşistler gereken cevabı alacaklardır.

Seydişehir'de Faşist Oyunlar

Ülkemizin her tarafında oynanan faşist oyunların biri de Seydişehir'de tezgahlanmaktadır. Seydişehir Alüminyum Tesislerinde 8 bin işçinin işten atılması ve yerine Ülkü Ocaklı faşistlerin alınması bu oyunların başlangıcı oldu. İşçilerin sendika seçme hakkı yoktur. İşyerinde bir sendika vardır. Bu sendikanın işveren ile işbirliği sonucu geçen yıl binlerce işçi işten atılmıştır.

Bu yıl ise AP Seydişehir İlçe Başkanı olan Fevzi Atalay'ın mobilya dükkanı işçi bulma kurumu olmuştur. İşe girmek isteyenler Fevzi Atalay'a ya para veriyorlar ya da AP'li olduklarına dair bir belge şart koşuluyor. Böylece yüzlerce faşist işyerine alındı. Bunun yanında Seydişehir ilçesinin uyanmasını engellemek amacıyla her gün birkaç devrimci işçi dövülmekte, işten atılmaktadır.

Seydişehir Lisesi

Okulun açılmasıyla birlikte Seydişehir Lisesinin faşistler tarafından işgal edilmesiyle gelişen olaylar kaymakamın okulun devrimci öğretmenlerine yöneltttiği uygulamalarla süregelmektedir. Bunun en son örneği Lisenin 4 devrimci öğretmeninin kaymakamın gazabına uğrayarak sürülmesi olarak görülebilir.

Yine okulun açılmasıyla birlikte faşist saldırganlar sürekli olarak dışarıdan gelerek okulda devrimci öğrenci ve öğretmenlere saldırmaktadırlar. Ama her zaman birlik ve beraberlik örneğini, birlikte hareket etmenin en güzel örneklerini gösteren ilerici-yurtsever-devrimci öğrenciler bu saldırılara karşı yiğitçe göğüs gererek, okulun faşistlerin eline geçmemesini sağlamışlardır.

Son olarak Lise'nin matematik öğretmenlerinden Selahattin Balcı faşist saldırganların saldırısına uğrayarak bıçakla yaralanmıştır. Bu durumu protesto etmek için, okul öğrencileri sessiz yürüyüş yapmışlar, yolda polis tarafından dağıtılmışlardır. Bunun arkasından okul idaresi yürüyüşe katılan öğrencilere kınama cezası vermiştir. Okul idaresi bununla da kalmayarak polisle işbirliği yaparak, devrimci öğrencileri sindirmek için 27 Ocak günü okula polis çağırarak 7 devrimci öğrenciyi haksız yere okul idaresinde ağır bir şekilde dövmüşler daha sonra karakola götürerek ertesi gün saat 11'e kadar nezarette tutmuşlardır.

Öğrencilerin devrimci birliğinden korkan okul idaresi okulda sıkı tedbirler almış, okulu polis karakolu haline getirtmiştir.

Ama şunu iyi bilsinler ki: Seydişehir Lisesi devrimci öğrencilerinin demokratik lise kavgası ne bir avuç ağzı salyalı faşist zorba tarafından, ne de okul idaresinin faşist uygulamaları ile durdurulamayacaktır.

Esenevler Lisesi

Oligarşinin eğitim kurumları üzerinde sürdürdüğü terör bütün azgınlığıyla devam ediyor. Bunlardan biri de Ankara'nın Hasköy semti ve bu semtteki Esenevler Lisesi'nde oynanan oyunlardır. Faşizmin resmi görevlilerinin yardımcıları ülkü ocaklı tosuncuklar, okul idaresininde gerekli kolaylığı göstermesi sonucu tam bir cinayet şebekesi gibi çalışmaktadırlar. Geçenler de Kurtuluş Lisesi önünde katledilen orta okul öğrencisi de bu çalışmanın ürünüdür. Diğer yandan faşistler okula çocuklarını almaya gelen analar ve babalara da saldırmaktadır. Nitekim. 25.1.1977 günü okula çocuğunu almaya gelen Satı Soykök'e faşistler saldırmış, faşizmin resmi kuvvetleri de buna seyirci kalmışlardır.

GÖL-DER Kapatıldı

Kars'a bağlı Göle kazasındaki Göle Kültür ve Dayanışma Derneği gerekçe gösterilmeksizin kapatıldı. Faşizmin azgın saldırılarına karşı halkımızın yanında saf tutan GÖL-DER, sudan bahaneler uydurularak 7.1.1977 günü Vali Ahmet Başsoy'un özel polis ekipleri tarafından arandı. Ama suç unsuru hiç bir şey bulunmadı, buna rağmen iki gün sonra hiçbir gerekçe göstermeksizin dernek kapatıldı. Vali Ahmet Başsoy, derneği kapatmakla devrimci mücadeleyi durduracağını sanıyor, ama yanılıyor. Göle Halkının faşizme karşı mücadelesi durdurulamayacaktır.

Doğanşehir Lisesinde Faşist Saldırılar ve Oportünistlerin Karalamaları

9 Aralık'ta Doğanşehir Lisesi'nde meydana gelen olaylar oportünistlerin yüzünü ortaya çıkardı. Hem de tüm açıklığı ile!

Ders yılının başlamasıyla birlikte Doğanşehir Lise-si'nde, okuldaki devrimci öğrencileri sindirmek ve demokratik lise kavgasını engellemek amacına yönelik faşist baskı ve terör alabildiğine artırıldı. Öyleki, okul idaresinden, hademesine kadar faşist kadrolardan oluşturulan Lise'de ilerici, yurtsever, devrimci öğrenciler çeşitli gerekçelerle okul idaresine çağırılıp dövülüyor, bununla da kalınmıyor "**beni tehdit etti**", "**kişiliğime hakaret etti**" teraneleriyle karakola götürttürülerek polislere teslim ediliyor. Devrimci öğretmenler sorgusuz sualsiz sürgün ediliyor, yeni tayin edilen devrimci öğretmenler ise onbeş gün içinde geri gönderiliyor.

İşte böyle bir yapıya sahip olan Doğanşehir Lise-si'nin ilerici, yurtsever, devrimci öğrencileri mücadelelerini kararlı bir şekilde sürdürerek okulda etkinliklerini korumaktadırlar. Buna karşılık okuldaki bir avuç oportünist devrimci öğrencilerin mücadelelerine darbe üzerine darbe indirmekte birbirleriyle yarışarak faşistlere karşı yiğitçe mücadele eden devrimcilere utanmazca suçlamalar yağdırmaktadırlar. O ekonomizm kokan gazeteciklerinde, o dar kafalarının bastığınca devrimcilere küfür yağdırmaktadırlar. "**9 Aralık günü revizyonistler ile sınıflarındaki faşistler arasında kavga çıkıyor Kavgadan sonra okulu terkediyorlar (!). Olaylardan haberi olmayan, okulda bulunan devrimci öğrencilere okulun faşist yöneticileri ve faşist beslemeler ortaklaşa saldırdılar. (Halkın Kurtuluşu, s.34)**" İşte bu bayların Doğanşehir Lise-si'ndeki olayların çıkış nedeni olarak gösterdikleri.. Demek, olaylar revizyonistlerin (!) kendi sınıflarındaki faşistlerle kavgaya tutuşmaları ile başladı. Demek, olayı çıkaran revizyonistler (!) okulu terk ettiler. Demek olaylardan haberi olmayan (?!) bu baylar okulda kalarak dövüldüler. Yanılıyorsunuz oportünist baylar. Faşistlere karşı yiğitçe dövüşen, hem de zincirli, sopalı, muştalı azgın köpeklere karşı yumruklarıyla dövüşen devrimciler, olaylardan haberi olmayan sizleri (hiç olmazsa gürültüden uyanabilseydiniz!) uyaracak değillerdi. Okulu terketti dediğiniz devrimciler, aksine terketmediler, okulun etrafını sarıp içeride kalan diğer öğrencilerin dışarı çıkması için tedbir aldılar. Diğer yandan Lise'nin önünde toplanan Doğanşehir halkı, "**Bağımsız Türkiye**", "**Kahrolsun Faşistler**" sloganlarıyla okuldaki devrimci öğrencileri desteklediler. Hal böyle iken, oportünist baylar, devrimcilerin okulu terkettiklerini söyleyecek kadar gerçekleri tahrif ediyorlar. Hem de utanmazca!

Doğanşehir Lise'si devrimci öğrencilerinin faşizme karşı tek bir yürek, tek bir yumruk halinde ve kararlı bir şekilde sürdürdükleri mücadele, oligarşinin ve onun soldaki uzantılarının tüm engellemelerine rağmen DURDURULAMAYACAKTIR!

Nazım Hikmet Böyle Anılamaz!

BASINA ACIKLAMA

Geçtiğimiz günlerde düzenlenmiş olan toplantı ve gecelerde ülkemizin yüz akı. Büyük sosyalist şair NAZIM HİKMET 75. doğum yıldönümünde anılmış bulunuyor.

NAZIM HİKMET, ülkemizde sosyalist gerçekci bir öz taşıyan sanat anlayışının şiir alanındaki ilk örneklerini değilse bile, ilk üstün örneklerini veren ayrıca sosyalist gerçekçi sanatın ülkemizde sistemleştirilmesini ve geniş kitlelere yayılmasını sağlayan bir sanatçıdır.

NAZIM HİKMET, ayrıca sadece sanat alanında değil, hayatın her alanında işçi sınıfının saflarında gücünün yettiğince savaşmış ve defalarca egemen sınıfların baskı ve zulmüne uğramış ve en sonunda çok sevdiği yurdunu terketmek zorunda bırakılmış büyük bir devrimcidir.

Sadece şiiri ve sanatı değil, adı dahi yıllarca yasaklanmış büyük şair ve devrimci NAZIM HİKMET için yurdumuzda ilk olarak bu çapta anma girişimlerinin yapılmasını amaç açısından olumlu bulmaktayız. Ayrıca bundan sonra yapılacağı duyurulan diğer girişimleri de tüm gücümüzle destekliyoruz.

Ayrıca, ülkemizin sanatını tüm dünya ülkelerinde duyuran, halkımızın yüz akı bu değerli sanatçı için yapılan toplantıları yasaklama ve engellemeçabalarınışiddetle protesto ederiz.

Bununla birlikte, NAZIM HİKMET'i anma girişimlerine öncülük ettiği için kutladığımız Türkiye Yazarlar Sendikası'nın yönetimindeki bazı kişilerin tutumlarını da kınamakta olduğumuzu duyururuz. Bu kişiler, halkımızın yüz akı bu büyük ozanı anma girişimlerinde sadece belli bir çizgideki kuruluşlarla işbirliği yapmışlardır. bunlar arasında, Türkiye'deki devrimci gençliği ne sayısal olarak, ne de nitelik olarak hiç bir zaman temsil etmeyen İGD (İlerici Gençler Derneği) gibi bir kuruluş da yer almıştır. Nitekim, Spor ve Sergi Sarayında yapılan ve TYS tarafında düzenlenen gece adeta İGD gecesi gibi geçmiştir. TYS içinde İGD çizgisinde düşünen yazar sayısı üçü beşi geçmediği halde, sendika yönetiminde etkin olan bir kaç kişi kapalı kapılar ardında aldıkları kararlarla sendikaya sık sık bu paralele düşüren ve tüm ilerici, devrimci yazarların örgütü olan Türkiye Yazarlar sendikası'nın örgütsel bağımsızlığını gölgeleyen girişimlerde bulunmaktadırlar.

Bugün ülkemiz devrimci haraketinde amaçlarından saptırıcı bir etkinlik kurmaya çalışan ve TYS yönetimindeki bir kaç kişinin bilerek ya da bilmeyerek alet oldukları bu çizginin büyük sosyalist şair NAZIM HİKMET'e yaklaşım biçimleri de ibret vericidir. Bunlar, eserlerinde yüreği daima dünya proletaryasının ve ezilen halklarının haklı savaşlarından yana atmış ve gerçek anlamda sosyalist bir şairi "barışçı ve insancıl" bir burjuva demokrat şair gibi anmaya yeltenmiştir ve onu kendi sapmalarına göre çarpıtmaya çalışmışlardır.

Bizler, NAZIM HİKMET gibi büyük bir devrimci şairi, belli bir sapmanın temsilcilerine bırakmamak konusunda kararlı olduğumuzu, bu vesileyle "revizyonist kampta yer aldığı" savıyla bu büyük şairi gözardı etmeye yeltenenleri de şiddetle eleştirdiğimizi duyururuz. NAZIM HİKMET'in son dönemindeki kimi eserlerinde yanlış bulduğumuz bazı eğilimler yer almış olmakla birlikte, bütün olarak bakıldığında onun eserlerinde işçi sınıfının ve halkımızın devrimci soluğu çok daha ağır basar. Bu nedenle NAZIM HİKMET'i adına layık bir şekilde anmak, yaşatmak tüm devrimcilerin boyun borcudur.

Yukarda açıkladığımız olaylar nedeniyle TYS'nın tüm üyelerini ve yönetimini uyarmayı bir görev biliyoruz. Tüm ilerici, devrimci yazarların örgütü olan böyle bir sendikayı gereksiz bir takım politik tartışmaların içine çekmenin yanlış olduğuna inanıyoruz.

Ayrıca, ülkemizdeki devrimci gençliğin federasyonlaşmış tek kitle örgütü olan DGDF'ye bağlı İstanbul Yüksek Öğrenim Derneği (İYÖD) 'ün çeşitli alanlarda çalışmalar yapan Kültür ve Sanat Kolları olarak, bu gibi konularda her türlü yardımlaşma ve işbirliğine hazır olduğumuzu duyururuz..

Devrimci Gençlik Dernekleri Federasyonu Üyesi İstanbul Yüksek Öğrenim Derneği (İYÖD) Kültür ve Sanat Kolları.

Cezaevinde Mücadele

Emperyalizme ve oligarşiye karşı mücadele, oligarşinin zindanlarında da sürüyor.

Biz oligarşinin baskı, zulüm ve talanının bir parçası olan eğitimin faşistleştirilmesine karşı mücadelede oligarşinin zindanlarına düştük. Kurtuluşumuzun halkımızın kurtuluşuna bağlı olduğunu unutmadan Emperyalizme ve faşizme karşı mücadele ediyoruz, edeceğiz!

Burası BUCA CEZAEVİ. Bir süre önce "Şirinyer İslahevinden" isyan ettikleri gerekçesiyle altı tane devrimci çocuk mahkumu Buca Cezaevine getirdiler. Çocukları nemli, soğuk hücrelere attılar, sürekli bir şekilde dövdüler, Küfür ettiler.... Biz diğer siyasi tutuklular ve çocuk mahkumlarla birlikte "AÇLIK GREVİ"ni gerçekleştirdik. Açlık Grevine giderken yemeklerin kötü çıkması, ziyaretlerde soyadı mecburiyetinin kaldırılması, içeriye kitapların alınması, altı çocuk mahkumun hücreden çıkarılması vb. sorunlarımızı dile getirdik. Açlık grevimiz başarıyla sonuçlandı, grevin ikinci gününde çocuk mahkumlar hücreden çıkarıldılar, diğer sorunlarımız için kesin teminat aldık.

Bu arada en çok dikkati çeken olay ise tüm mahkumların devrimcilere duyduğu sempati karşısında, yöneticilerin duyduğu telaştı.

Buca Cezaevinde olanlar bu kadarla kalmıyor. Cezaevinde "eski bölüm" diye adlandırılan bölümde, faşistlere, tabanda sürdükleri daha doğrusu sürdürmeye çalıştıkları "faşist demogoji" mukabilinde ilerici, yurtsever, devrimci mahkumlar tarafından gereken ders verilmektedir. Bir kaç gün önce "eski bölüm"deki mahkumlara anladıkları dilden derslerini vermişler, devrimci işçi Hüseyin Güzel'in katili Serdar Taran hastahanelik olmuştur. Faşistler eski bölümde tamamen tecrit olmuş durumdadırlar.

Biz devrimciler kararlı mücadelemiz sonucu bir çok başarılar elde etmekteyiz ve edeceğiz. Ve biliyoruz ki, mücadelemiz halkımızın kurtuluşuna kadar, oligarşinin zindanları dahil, hayatın her alanında sürmelidir.

KAHROLSUN EMPERYALİZM VE FAŞİZM!
KAHROLSUN OLİGARŞİK DİKTA!
TEK YOL DEVRİM
KURTULUŞA KADAR SAVAŞ

İzmir Buca Cezaevinden beş tutuklu devrimci

Soma Maden İşçileri

Soma ilçesi 10'a yakın maden ocağıyla ve bu madenlerde çalışan oniki bin maden işçisini bünyesinde barındırır. İşçilerin ekonomik-demokratik haklarını savunmak durumunda olan sendika ise, Türk-İş'e bağlı Ege Maden İşçileri Sendikası'dır. Oluşumundan bugüne değin bir patron sendikası olan bu sendika kimliğini gizlemeksizin, açıkca, işçileri patrona nasıl sattığını, bizzat kendisi gözler önüne sermektedir. Öyle ki; Soma'daki olaylar artık trajedi halini almıştır. Hayasızca oynanan bu oyunun somut birkaç örneğini verelim.

Nadir Bey Kömür İşletmesi:

İşçilerin patrondan memnuniyetsizliğinin ayyuka çıktığı zaman, patronun işçileri toplayarak yaptığı konuşma; **"Sizler niye ikide bir işyerini gidip sendikaya şikayet ediyorsunuz? Siz bana gelin, siz daha sendikanın ben, benim de sendika demek olduğunu öğrenemediniz mi?"** diye sorarken, yanında bulunan sendika temsilcisine dönerek, **"öyle değil mi?"** dediğinde, sendikacının verdiği cevap, **"Evet, öyle"**dir.

Krolin İşletmesi:

Toplu sözleşmeden önce. çoğunun emekliliği gelmiş 200 işçi, işveren Cemal Bey tarafından işten atıldı. Burada güdülen amaç, yeni toplu sözleşmeden doğan kıdem tazminatını işçilerin almasını önlemektir. Her sene aynı oyun oynanır. İşçiler sendikaya başvurduklarında ise, sendikacının verdiği cevap, **"yapmaması lazım ama, o adam yapar"**. Tam da satılmış bir kimsenin vereceği cevap!

Garp Linyitleri İşletmesi:

Dört gözle toplu sözleşme süresinin dolmasını bekleyen işçiler, sendikanın yeni bir oyunuyla karşılaşırlar. Sendika Haziran Ayı'ndan beri yığılan bütün ödeneklere el koyacaktır. Bunu duyan işçiler, hemen imza kampanyası açarlar. Kurduğu tezgahın işçiler tarafından duyulduğunu öğrenen sendikacı işçileri toplar: **"Bizim kararımıza karşı imza topluyormuşsunuz. Siz sendikayı bassanız bile, ben bu parayı sizden keseceğim. Federasyon böyle karar aldı. Hem Haziran Ayı'ndan beri epey fark tutuyor, bu para size çok, ne yapacaksınız bu parayı?"** diyerek konuşmasını sürdürür.

Böylesine yüzsüzce ve hayasızca sürdürülen sarı sendika sömürüsüne rağmen işçiler mücadelelerine devam etmektedirler.

ARDANUÇ'TA YÜRÜYÜŞ

4 Şubat 1977 günü Artvin İli Ardanuç Kazası'nda sayıları 1500 olan orman köylüsü, yürüyüş yapmış ve işletme binasının önünde 6 saat protesto gösterisinde bulunmuşlardır.

Ovacık, Peynirli, Bereket, Meşeköy ve Örtülü Köylülerinin bildirdiğine göre, üretim döneminde direnen işçiler işveren vekili Yusuf Turan (Bölge Şefi) noter huzurunda üretimin %10'unun üreticiye maliyet bedeli üzerinden verileceğine dair anlaşmışlardır. İşçilere mal olarak verilmeyen bu hakkın gerçek parasal değerinin 8000 TL. olmasına karşılık, 1471 TL. verilmek istenmiştir. Olayı protesto eden köylüler bu parayı almamışlar, 8631, 1744, 1906 sayılı yasalarla 180 sayılı tebliğin çalışanları daha çok sömürmeye yönelik olduğunu bildirerek, protestoda bulunmuşlardır. Artvin'den getirilen jandarma birliği, polis ve faşist orman idaresini uzun süre protesto etmişlerdir. "Üreten biz, yöneten de biz olacağız!", %25 hakkımız, söke söke alırız", "hak verilmez alınır!", "Kahrolsun Faşizm", sloganlarını atan orman köylüleri olaysız dağılmışlardır. Hiçbir sosyal güvenceleri olmadan, sendikasız, sigortasız ve mevsimlik olarak çalıştıklarını duyuran köylüler mücadelelerini bundan sonra daha kararlı olarak sürdüreceklerini belirtmişlerdir.

Bu eylem, tüm orman köylülerinde ve halk içinde derin bir sempati yaratmıştır.

KSD'cilerin Sefaleti Devam Ediyor!

Şimdiye kadar yazdıklarıyla, pratikte gösterdikleri tavırlarıyla, sadece kendi sefaletini sergilemek başarısını gösteren KSD, sefaletine bir yenisini daha ekledi.

Bursa devrimci gençlik mücadelesini toparlamak, merkezileştirmek ve halkımızın kurtuluş kavgasının bir parçası durumuna getirmek için kurulan Bursa Dev-Lis, Devrimci Gençlik görüşlerini benimseyen devrimcilerin yoğun çabaları sonucu gerçekleşmiştir.

Kuruluş çalışmalarına başlandığında, revizyonist ve oportünistlerin tekkeci zihniyetinden kaynaklanan engellemeleri, devrimciler tarafından yıkılmıştır. Sürekli ideolojik mücadele sonucu, devrim yapmaya kimlerin niyetli olduğu ortaya çıkmıştır. İşin asıl ilginç yanı, bundan sonra başlar. Gençliğin devrimci eylem birliği konusunda yapılan tartışmalar da, çıkıp da bir tek görüş getirmeyen, pratikte 'arazi' olan KSD'ci baylar, Dev-Lis kurulduktan sonra adeta derneği kendileri kurmuş gibi bir havaya büründüler. Laf da keskin devrimci görünen bu baylardan başkası da beklenmezdi zaten. Ama, 29 Ocak mitinginde kitleler, Devrimci Gençliğin etrafında toparlanınca, derslerini aldılar. Zevahiri kurtarmak, Devrimci Gençliğin yanında olduğunu göstermek için ise, diğer gruplara saldırmaları, tam bir tiyatro gösterisi oldu.

Biz devrimci liseliler olarak anti-faşist, anti-emperyalist ilkeler etrafında en geniş öğrenci gençliği tek bir örgüt altında toplayıp, halkımızın Kurtuluş kavgasında, halkımızın saflarında yerimizi alacağız. Ve, kendi tekkeci zihniyetlerini, halkımızın çıkarlarını üstünde tutan tüm oportünist ve revizyonistlere göz açtırmayacağız.

BURSALI DEVRİMCİLER

Zonguldak D.M.M.A'da Seçimi Devrimciler Kazandı

Bundan bir süre önce kurulan orta öğretim gençliğinin merkezi örgütü ZOR-DER, polis baskılarına ve oportünistlerin, revizyonistlerin ihbarlarına rağmen mücadelesini sürdürüyor.

Daha kuruluş bildirgesini yayınladığında, on devrimci göz altına alınmış, evlere baskınlar düzenlenmiş, bu yetmiyormuş gibi revizyonistler tarafından devrimciler asılsız iddialarla ihbar edilmişlerdir. Ama bütün bu engellemelere karşın Devrimci Gençliğin mücadelesi yeni mevziler elde ederek yükseliyor.

Zonguldak DMM Akademisi Öğrenci Derneği seçimini de yapılan olağanüstü kongreyle devrimciler kazandı. Aslında Devrimci Gençlik görüşlerini savunan devrimcilerin mücadeleleri bir buçuk yıla yakın bir zamandır sürüyordu. Tecrübesizliğin yanı sıra, revizyonistlerin teorik özden yoksun **'gosist' 'anarşist'** v.b. demogojik saldırıları **'evlerinde dinamit var'** diye polise ihbarları, devrimcilerin önünde yıkılması gereken engelleri oluşturuyordu. Bu yüzden sağ basının ve polisin hayali gizli örgüt yakalama çabaları içine girdiğini geçerken belirtelim. Daha önceki seçimlere devrimciler bu ortam içersinde girerek, seçimleri kaybettiler. Bütün bunlara karşın devrimciler mücadelelerine devam ettiler, faşistlere karşı nasıl mücadele edileceğini, lafla değil pratikte gösterdiler. Derneğin kitleden kopmasını önlediler. Yapılan olağanüstü kongreyi de, daha önce yapılan bütün karalamaları kimse yutmadığı için, devrimciler aldı. Revizyonistlerin kutsal ittifakı **(TİP, TSİP, İGD ve ne olduğu** "belli olmayan"**(!) İşçi davası isimli bir grup ortak listeyle devrimcilerin karşısına çıktılar)** yıkıldı. Devrimcilerin mücadelesi örgütlü ve aktif bir şekilde sürecek, yükselecektir.

devindikçe kanımız işlendikçe iliğimize bu kin vuruldukça çulumuza değnek KALDIRIP KANLI BAŞIMIZI YERDEN YÜZLERİNE TÜKÜRECEĞİZ!...

Oligarşinin azgın köpekleri, hergün cinayetlerine bir yenisini daha ekliyorlar. Gerek tüm emekçi halkımızın, gerekse devrimci gençliğin üzerine yöneltilen kanlı saldırılar sonucu onlarca yurtsever hunharca katleriliyor.

İstanbul'da Levent Ersoy, Baki Ünlü, Hüseyin Yabuz, Ahmet Ağaoğlu, Zeki Erginbay, Ankara'da Hilmi Öztürk, Ali Haydar Alaydın, Adana'da Ali Sefa Taşçılar, İskenderun'da Yavuz Çalışkan, Antalya'da Hüseyin Koç, Polatlı'da Hasan Erdem, Manisa'da Ali Rıza Yerli, Malatya'da öğretmen Mehmet Yılmaz, Isparta'da işçi Mestan Büyükkorkmaz ve daha bir çok devrimci kardeşimiz son bir buçuk ay içerisinde faşist kurşunlara hedef olarak şehit düştü.

Fakat! Bu azgın köpekler şunu unutmasınlar ki:

Bu vahşet, bu terör, bu katliamlar halkımızın mücadelesini durduramayacaktır. Düşen her devrimcöi halkımızın benliğine, bilincine gömülmekte, devrim yolunu bir kat daha aydınlatmaktadır.

ANILARI MÜCADELEMİZE ÖNDER OLSUN!

Devrimci kardeşimiz ZEKİ ERGİNBAY

unutulmayacak!

Son günlerde oligarşinin devrimciler üzerindeki kanlı saldırıları yeni boyutlara ulaştı. Öyle ki her geçen gün, faşist saldırganlar devrimciler üzerine kanlı saldırılar düzenlemekte, her geçen gün düşen bir devrimcinin kanı kurumadan, bir yiğit devrimcinin kanı daha dökülmekte, bir yiğit devrimci daha hunharca katledilmektedir. Halkımızın yiğit evlatları birer birer sokak ortasında acımasızca işkence edilmekte ve öldürülmektedir.

İşte, oligarşinin işkencehanelerinde bir yiğit devrimci daha canverdi. Yoksul bir ailenin çocuğu olan zeki Erginbay kardeşimiz 23 Ocak günü herkesin gözleri önünde, sokak ortasında kaçırıldı. Ve 2 Şubat günü İstanbul Ömerli Barajı cıvarında ölü olarak bulundu. Tanınmayacak halde bulunan Zeki Erginbay, işkence edilerek öldürülmüştü.

Zeki Erginbay 1967-68 ders yılında İTÜ MMF İnşaat bölümüne girdikten sonra devrimci hareket içerisinde aktif bir şekilde yer alarak, kararlı bır şekilde mücadelesini yılmadan sürdürdü. DEV-GENÇ İstanbul Bölge Yürütme Kurulu üyesi iken tutuklandı. 1973'te *"genel af"*'ta serbest bırakıldı. 1974 yılından itibaren teknik elemanlar arasında çalışmalarını sürdürdü. Daha sonra İnşaat Mühendisleri Odası yayını olan TEKNİK GÜÇ'te Yazı İşleri Müdürlüğü yapmaya başladı.

Ama artık oligarşinin azgın köpeklerinin, işkencecilerinin kanlı elleri Zeki Erginbay kardeşimizin üzerine uzandı. Kontr-gerillanın profesyonel işkencecileri yıgit kardeşimizi aramızdan çekip aldı. Onüç gün durmadan işkence ederek katlettiler, ONU. Bir devrimcinin öldürülmesiyle, coşkun bir sel gibi yükselen devrimci hareketin önüne geçileceğini sanan bu zorbalar, yanıldıklarını ergeç anlayacaklardır!

Bizler, bundan dolayı artık unuttuk bağışlamayı. Devrim yolunda düşen her devrimcinin mücadelesini, bıraktığı yerden sürdürmeye kararlı olarak, oligarşinin tüm saldırılarına karşı en aktif bir şekilde mücadelemizi sürdüreceğimizi, hem de bıkmadan, usanmadan o aşşağılık *"insanlara"* bir kere daha gösterdik, göstereceğiz.

ANISI MÜCADELEMİZE ÖNDER OLSUN!

SOL İÇİNDEKİ...

Baştarafı 3. Sayfa

olgu ortaya çıkacaksa, bunun kaynağı elbette ki, revizyonizm, reformizm v.b. olacaktır(ihtimal, NATO değerlendirmesi, Üçüncü Dünya tahlili, zayıflayan ABD emperyalizmi "tesbiti" ile ÇKP revizyonizmi de bu.ıa kaynak olabilir!) Yani gökten zembille inmeyecektir sosyal faşizm. Yine Lenin'in deyişiyle, gebe kalındıktan dokuz ay on gün sonra, günü gelince nasıl "ansızın" bebek doğarsa, tıpkı bunun gibi, oportünizme gebe kalındıktan belli bir süre sonra, belli koşullarda sosyal-faşizm "ansızın" bir olgu olabilir, ancak o zaman oportünizm sosyal faşizmle özdeş sayılır, ikincisi birincinin yoğunlaşmış ifadesi sayılır. Ve ancak bu durumda tavır alış, artık sübjektif niyetlerin karşılıklı karaçalmaların belirleyici olmadığı nesnel ve tarihsel bir gerçeklikten kaynaklanır.

(Burada bir parantez açalım ve tahrifata açık bir noktaya değinelim. Şimdi, "sosyal faşizm" teorisyenleri şunu iddia edeceklerdir: "İyi ama, burjuva demokrasilerinde de, faşizm **tehlikesine** karşı faşistlerle mücadele edilir. Ve biz de sosyal faşizm tehlikesine karşı, sosyal faşistlere karşı mücadele ediyoruz!" Kuşkusuz böyle bir "itiraz", revizyonizmden sosyal faşizme düz bir hat çeken bir mantığa ait olabilir. Dahası, faşizmi ve sosyal faşizmi kabaca özdeşleştiren bu mantık, elbette, birincisinin doğrudan şekilde ezen sınıfların bağrından çıktığını, ikincisinin ise, dolaylı olarak, yani sol içinden çıktığını göremez. Halbuki, farklı türden çelişmeler, farklı yöntemlerle çözülür, değil mi?)

Bugünün Türkiye'sinde, haldeki sınıflar mevzilenmesinde böyle bir nesnel gerçeklik sözkonusu değildir. Sözkonusu olan, her iki revizyonist akımın (bu gidişle) kelimenin gerçek anlamıyla sosyal-faşizme "gebe" olduklarıdır. Her devrimcinin asıl görevi ve uğrunda **ideolojik** platformda vermesi gereken mücadele bu musibetin ölü doğması için olmalıdır. Ama tarihsel olarak "kaçınılmaz" bir gelişme var ise, yapılması gereken: bu müsibetin, hiç olmazsa cılız, etkisiz kalması, kitlelerle bağı olmaması için mücadele vermektir; ona şimdiden Ruşeym halindeyken müdahale etmek, onu teşhir etmektir.

Böyle bir çabanın başarısının garantisi ise kesinlikle İDEOLOJİK MÜCADELEDEN geçer. Çözümü siyasi çatışmada, hele silahlı saldırılarda aramak, aklın-havsalanın alamayacağı bir kudurganlığın, şaşkınlığın ürününden başka bir şey sayılamaz. Bu konuda bolşeviklerin ve diğer ülkeler devrimcilerinin pratiği bize ışık tutmalıdır. Lenin'in şu sözleri oldukça öğretici ve uyarıcıdır:

"-1903'ten 1912'ye kadar menşeviklerle bazen yıllarca süren yoldaşlık ettik ve aynı sosyal-demokrat parti içinde kaldık. Ama onlarla, proletarya üzerinde burjuva **etkisinin** ajanları olarak ve oportünist olarak **ideolojik** ve **siyasi** alanda mücadele etmekten bir an bile geri durmadık"(abç). Kaldı ki, Türkiye solunda yapılması gereken bir örgüt disiplinin gerekleri bile değildir. Yalnızca nesnel plândaki anti-faşist saflaşmanın kurallarına uymaktır, bu kadar.

Biz devrimciler olarak bu konuda bugüne dek aldığımız tavrı daha da artması gereken bir titizlikle sürdürebileceğimizi söylüyoruz.

VE TEKRAR EDİYORUZ:

Bu tür sakat gelişmeler devrimcileri yıldıramaz. Devrimci hareket bu gibi sakatlıkları yenerek, sakat anlayışların ortaya çıkardığı her türlü engeli ve provakasyonları aşarak ilerleyecektir.

Biz bugüne kadar sürdürdüğümüz doğru politikayı bundan sonra da sürdüreceğiz. Devrimci hareket içine sokulmaya uğraşılan **hastalıklı** kafa yapılarıyla mücadele edeceğiz. Anti-Leninist tahlillerden kaynaklanan sakat tavırların üstüne gideceğiz. Bu sözde devrimcileri halkımıza şikayet edeceğiz. Onların gerçek kimliklerini, çirkin yüzlerini açığa çıkarıp, teşhir edeceğiz.

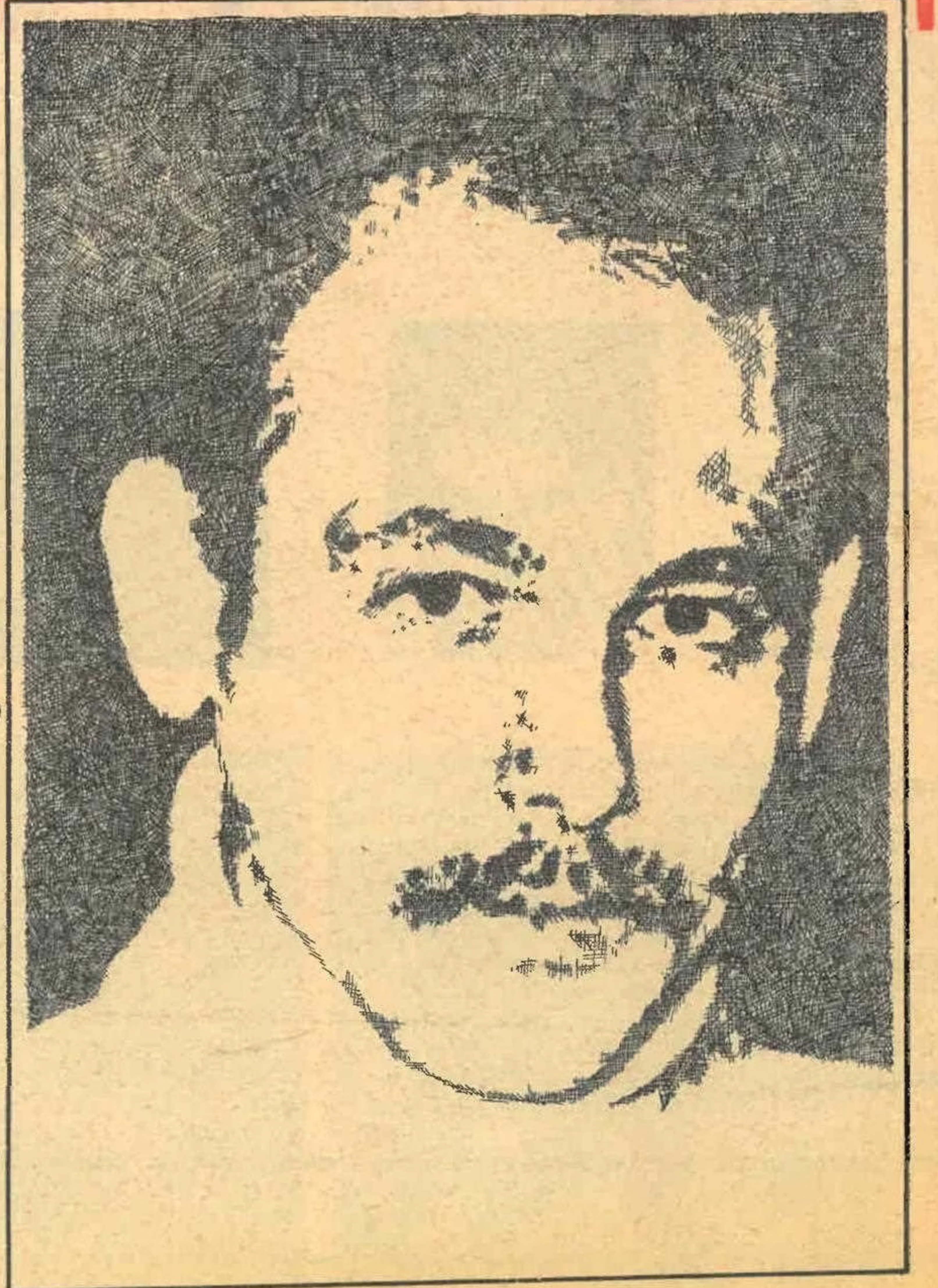
Bunun ötesinde bu gibi çatışmalara meydan vermemek için elimizden geleni yapacağız. Hakim sınıfların ekmeğine yağ sürecek olayları önlemek için en aktif çabayı göstereceğiz. Gücümüz yettiği her yerde halk düşmanı sorumsuz ve kariyerist şarlatanların bu türden provokatif olaylar yaratmalarına müsaade etmeyeceğiz.

Evet, bir avuç revizyonist/oportünist şarlatanın yaratacağı sorumsuz ve polisiye tertipler ve olaylar Devrimci Hareketin birliğini önleyemeyecektir. Devrimci mücadele bu tür sakat ve hastalıklı anlayışın yarattığı her tür engeli aşarak ilerleyecektir. Buna ne hakim sınıfların baskı ve terörü, ne de onun soldaki uzantılarının sapıtmaları, KİMSE ENGEL OLAMAYACAKTIR!...

DEVRİMCİ GENÇLİK

ONLAR "KURTULUŞA KADAR SAVAŞ" ŞİARINI DEVRİM YOLUNA KANLARIYLA YAZDILAR.

ULAŞ BARDAKÇI 19 ŞUBAT 1972

19 Şubat 1972 sabaha karşı ULAŞ Yoldaş üstüne azgınca saldıran faşist köpeklere karşı, devrim bayrağının onuru olarak, tek başına son nefesine kadar çarpışarak canverdi. Halkımız yiğit bir evladını, devrimci hareket kahraman bir önderini kaybetti.

Ulaş Yoldaşın hayatı bir bakıma Türkiye devrimci hareketinin tarihi ile özdeştir. ODTÜ'de Sosyalist Fikir Klübü'nün yöneticilerinden biri olarak 1960'larda gelişen anti-emparyalist kavganın en ön saflarında olan Ulaş, TİP pasifizminin anti-emperyalist gençlik hareketlerini engelleme çabaları karşısında FKF içinde muhalefetin örgütlenmesinde yer aldı. FKF'nin DEV-GENÇ haline gelmesi ile başına musallat olan darbeci sapmaya karşı gelişen muhalefetin, yani Türkiye Devrimci Hareketinin doğması aşamasında yine en ön saflardaydı. 1969'dan itibaren uzun sürecek bir mücadelenin ön hazırlıklarına başladı. 1971'in başında oluşan THKP-C hareketinin en önemli eylemlerinde politik ve askeri önderliğin birliği ilkesinin en parlak bir biçimde hayata geçirdi. Hiç bir zaman kariyerizme, kendinde kahraman yaratma eğilimlerine düşmedi. Yakalandığı zaman kimse Ulaş'ın bu kadar önemli görevler üstlendiğini tahmin edemezdi. Oligarşinin zindanlarında ve mahkemelerinde de devrimci kararlılığını gösterdi, hiç bir zaman yılmadı. Cezaevinde her dakikasını halkın mücadelesine tekrar katılma fırsatını yaratmak fikri doldurdu. Ve oligarşinin kuş uçmaz zannedilen zindanlarından kaçmasını da başardı. Cezaevinden kaçtıktan sonra da can yoldaşı Mahir Çayan ile birlikte gerek hareket içindeki teslimiyetçi sapmaya karşı, gerek ise oligarşinin artan saldırılarına karşı son anına kadar savaştı.

Hareketin gerek oligarşiden gelen saldırılar gerek iç ihanetler yüzünden aldığı yaraların sarılması için ideolojik, politik ve askeri alanda var gücüyle çalıştı. Ta ki faşistler yerini bulup üstüne hunharca çullanıncaya kadar. O anda bile devrime bağlılığını, fedakarlığını ve kararlılığını kaybetmedi, silah elinde, kahramanca şehit oldu.

Ulaş Yoldaşın şehit edildiği bugünlerde oligarşiye ve emperyalizme karşı duyduğumuz nefreti, devrime ve halka karşı duyduğumuz sonsuz bağlılığı tazeliyoruz. O'nun hayatından, mücadelesinden, devrimci hareketimizin geçmişinden bize miras kalanlara da dört elle sarılıyoruz. Ulaş Yoldaşı layıkıyla ancak O'nun mücadelesini başarıya ulaştırarak anabiliriz.

ULAŞ Yoldaş!

Mücadelen mutlaka başarıya ulaşacak. Senin yükselttiğin devrim bayrağı oligarşinin burçlarına mutlaka dikilecek. Emperyalizm yurdumuzdan mutlaka kovulacak.

Senin ve diğer önderlerimizin anıları devrim ateşi gibi, kalbimizde ve bilincimizde sonsuza dek yaşayacak!

KORAY DOĞAN 8 MART 1972

8 MART 1972'DE FAŞİST KATİLLER TARAFINDAN KAHPECE VURULARAK ÖLDÜRÜLEN K O R A Y D O Ğ A N'IN ANISINA..

8 Mart 1972 günü Koray Doğan yoldaşımız faşist katiller tarfından kahpece sırtından vurularak öldürüldü.

Koray Doğan yoldaş 12 Mart öncesinin DEV-GENÇ olayı içinde kendini yetiştirmiş, öne çıkmış bir militandı. 12 Mart faşizminin azgın saldırı günlerinde Devrimci Hareketin önemli bir unsuru haline geldi. Gizli çalışma şartlarının ve faşizme karşı aktif direnişin pek çok önemli görevini üstlendi ve başarıyla yerine getirdi. Devrimci mütevaziliğin, kararlılığın ve fedakarlığın en yüksek örneklerini verdi. Faşist katiller ancak yaralı halde ele geçirebildikleri bu yiğit yoldaşımıza ölüm yatağında işkenceler uyguladılar. Fakat, O, bütün hayatı boyunca olduğu gibi oligarşinin köpeklerinin elinde de bir militana yakışan şekilde hareket etti ve aranan arkadaşlarının yerini söylemedi. Yoldaşlarına ve harekete bağlılığını son nefesine kadar korudu. Ve şerefle canverdi.

Biz Koray Doğan yoldaşı engin tevazuundan en zor günlerde bile sarsılmayan kararlılığından, her an ölümü göğüslemeye hazır fedakarlığından, hiçbir görevi küçümsemeyen çalışkanlığından bir parti militanın nasıl olması gerektiğini öğrendik.

Koray Yoldaş!

Şehirlerde, kırlarda, fabrikalarda, tarlalarda, okullarda, meydanlarda, oligarşiye ve emperyalizme karşı verdiğimiz her kavgada aramızdasın! Seninle hep omuz omuzayız!..

Mücadelen bize örnek!
Anın daima kalbimizde ve bilincimizde!
UNUTULMAYACAK!